

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 233.

Wtorek, 21 Października (2 Listopada).

1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie oprócz Świąt uroczystych i Niedzieli. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487, jak i w innych miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8; półrocznie rsr. 4; kwartalnie rsr. 2; miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; w Urzędach Pocztowych: rocznie rsr. 10; półrocznie rsr. 5; kwartalnie rsr. 2 kop. 50 i na te tylko terminy przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same terminy, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6; za 2-krotne kop. 9; za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczenia bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji. — Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą 3 miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniom. — Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia tegoż samego dnia, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9 z rana. — Redakcja otwarta jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12 do 1 po południu.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Żaloba dworska. — Rozkaz do wojsk okręgu wojennego kijowskiego.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Wiadomości telegraficzne. — (M) Aforizmy. — Kronika kościelna. — Opieka nad zwierzętami. — Nowy karabin generała Berdona. — Tydzień handlowy. — Symfoniczne koncerty. — Poczta z Moskwy. — Otwarcie stacji telegraficznej. — Kurjerek. — Podróż Najjaśniejszego Pana. — Przegląd wojsk. — Pociąg cesarski. — Rozdanie nagród wystawcom. — Kwestja kolei żelaznych. — Szkoły elementarne w gub. kowieńskiej. — Górnictwo w obwodzie turkietańskim. — Żegluga. — Korespondencja Dziennika Warszawskiego: ze Lwowa. — Austrija i ziemie słowiańskie. — Sejmy; hr. Taaffe; hr. Trautmannsdorf. — Sejm tyrolski. — Powstanie w Dalmacji. — Kwestja dalmacka; sejmy. — Wypadki w Bocca di Cattaro. — Francja. Artykuł 75 konstytucji. — Deputowani. — Sobór powszechny. — Baron Werther. — Włochy i Rzym. — Podróż N. Królowej Wirttembergskiej. — Książę rumuński. — Zjazd monarchów. — Proces. — P. Nigra. — Turcja i ziemie słowiańskie. — Kwestja turecko-egipska. — Podróż sultana. — Hiszpanja. — Kwestja kanegipska. — Belgja. Wybory. — Afryka. — Położenie dyktatury. — Azja. — Zgon Azima-chana. — Rzeczy w Abisynji. — Azja. — Zgon Azima-chana. — PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,

dnia 21 Paźdz (2 Listopad a).

Żaloba dworska. Najjaśniejszy Pan Najwyżej rozkazał raczył: z powodu zgonu owdowiałej księżny Amalii-Krystyny-Karoliny Fürstenberg, przywdziać przy Dworze Najwyższym żalobę na cztery dni, ze zwykłymi podziałami. (Goniec Urzędowy).

Rozkaz do wojsk okręgu wojennego kijowskiego, z d. 30 września. — Wielka Księżna Cesarzewska w dowód swej łaski dla 11-go czugujewskiego pułku ułanów Jej Cesarskiej Wysokości, podarować mu raczyła obraz Opieki Matki Boskiej w srebrnej oprawie. Mam niezłomną nadzieję, że ta wysoka łaska Najdostojniejszego Szeffa pułku zniewoli wszystkich stopni onego do wiernej służby i stałego poświęcenia się. Rozkaz ten polecam odczytać wszystkim kompanjom, szwadronom i baterjom. Podpisano dowódca wojskami, generał-lejtnant Kozłaninow. (Rus. Inw.)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

21 Października (2 Listopada).

Powstanie w Dalmacji prawie wyłącznie zajmuje uwagę w Austrii. Dzienniki krytykują dotychczasowe środki przedsięwzięte i uchwalone przez rząd w celu poskromienia tego powstania. W razie gdyby się dłużej utrzymało, mają posłać na wzmocnienie sił operacyjnych, już nie jeden pułk, ale całą dywizję, a mianowicie wyznaczona została w tym celu konsystująca w Wiedniu dywizja pod dowództwem feldmarszałka-porucznika Filipowicza, którego brat, jako gubernator Dalmacji, bardzo był tam lubiany. Obok tego feldmarszałek-porucznik Filipowicz posiada język południowych słowian, a żołnierze jego dywizji pochodzą przeważnie z okolic górzystych, zdolniejsi będą od innych do działań na widowni

obecnego powstania. Zapowiedzenie tych środków, przekonywać, iż dotąd nie ma żadnych wskazówek osłabienia powstania lub blizkiego jego poskromienia. Dzienniki wiedeńskie, które uważały postawę Czarnogórze za groźną, przyznają, że wina nie ciąży na księciu, który szczerze pragnie zachować neutralność, ale na ludności Czarnogórze, która nie może patrzeć obojętnie na bój toczony przez rodaków prawie. Według *N. fr. Presse*, Porta już udzieliła żądane przez rząd austriacki upoważnienia dla wojsk do przechodzenia na terytorjum tureckie, rozciągając to upoważnienie i na terytorjum czarnogórskie, jako hołdownicze Porty. Obok tego Omer-pasza odkomenderowany został do Albanji a Safvet-paszy wysłano do Serajewa posiłki dla lepszego strzeżenia granicy.

Wbrew poprzednim doniesieniom paryżkiej *Patrie*, półurzędowy *Constitutionnel* zapewnia, że podróż sultana do Egiptu na uroczystość kanału suezkiego, stała się mniej pewną, w skutku przedstawień niektórych agentów dyplomatycznych a szczególnie angielskiego, upatrujących w tej podróży wiele niedogodności. Ostateczne postanowienie ma być powzięte przez sultana dopiero po przybyciu do Konstantynopola cesarza austriackiego, którego rady w tej mierze chce zasięgnąć sultan, jako monarchy mającego najwięcej doświadczenia co do wewnętrznych starć. Lecz gdyby sultan nie miał udać się do Egiptu, wice-król miał bezzwłocznie przybyć do Konstantynopola, przez co zakończonyby został spór turecko-egipski.

Propozycja zjazdu cesarza austriackiego, podczas jego powrotu z Egiptu z królem włoskim, bardzo dobrze została przyjęta we Florencji i Wiktor Emanuel na miejsce zjazdu zaproponował port Brindizjum. — We Florencji powszechną uwagę budził proces toczący się od 14 (26) października, przeciwko deputowanemu Lobbja i kilku innym osobom, o przekupstwo w sprawie monopolu tabacznego. Dla utrzymania porządku i spokojności na ulicach Florencji, z powodu tego procesu, przedsięwzięte zostały wielkie środki ostrożności. — Doniesienia z Florencji podają rozbiór okólnika p. Menabrea z 23 września (5 października) r. b. do agentów dyplomatycznych włoskich w przedmiocie soboru powszechnego, w którym rząd włoski zastrzega sobie swobodę działania względem uchwał soboru, sprzecznych z obowiązującymi we Włoszech prawami i zarazem protestuje przeciwko obecności wojsk francuzkich w Rzymie. Korespondencje z Florencji utrzymują, że p. Menabrea nie ograniczył się na tej pośredniej protestacji i w porozumieniu z księciem Hohenlohe, prezesem gabinetu bawarskiego, polecił swemu posłowi w Paryżu, wystawić wprost rządowi francuzkiemu niewłaściwość znajdowania się wojsk francuzkich w Rzymie podczas soboru powszechnego.

Krótką mową nowego pruskiego ministra

skarbu, p. Camphausen, przy pierwszym jego ukazaniu się w izbie deputowanych, sprawiła dobre wrażenie. Uznał on konieczność oszczędzania zasobów kraju, przy staraniu się o zachowanie równowagi w budżecie, a na pokrycie deficytu miał zamiar użyć sumę przeznaczoną w budżecie na amortyzację długu publicznego. Na jego żądanie izba odroczyła rozprawy nad budżetem, do czasu kiedy nowy minister zdola wygotować swe projekta finansowe. Wejście p. Camphausen do gabinetu, dobrze zostało przyjęte przez opinię publiczną, która uważa je za wskazówkę przyjęcia liberalniejszego kierunku w polityce wewnętrznej. *N. Preuss. Ztg.* zaprzecza przypuszczeniu aby usunięcie się p. von der Heydta było spowodowane napięciem stosunków tego ministra z hr. Bismarckiem, lub postawą przybraną przez stronnictwo zachowawcze względem p. von der Heydta, ale przypuszcza że projekt tego ostatniego co do podatków dodatkowych zostanie zaniechany, i dowodzi że położenie finansowe Prus tylko pozornie jest niedobre, w rzeczywistości zaś nie wymaga podwyższenia podatków.

W Paryżu, dodatkowe wybory, na miejsce czterech deputowanych, którzy będąc obrani w dwóch okręgach wyborczych złożyli mandaty z okręgów paryżkich, wyznaczone zostały na d. 10 (22) listopada. Radykalne stronnictwo na nowo zaczęło agitację wyborczą, dla powetowania porażki, jaką doznało w d. 14 (26) października. Tymczasem jednak, większa część deputowanych, którzy przybyli do Paryża, przekonawszy się iż ciało prawodawcze nie będzie zwołane przed 17 (29) listopada, popowracała na prowincję. Na północy Francji ruch protekcyjistów celnych wzmagają się.

Według szczegółowszych doniesień z Madrytu, uzupełniających nasz telegram o powiększeniu się szans kandydatury księcia Tomasza genuńskiego do tronu hiszpańskiego, na zgromadzeniu prywatnem stronnictwa unji liberalnej, prawie wszyscy deputowani należący do tego stronnictwa, które liczy w kortezach do 70 członków, oświadczyli się przeciwko wyborowi księcia Tomasza na króla. Niektórzy z nich wnosili jednak, aby tylko w takim razie głosować za księciem Tomaszem, gdyby wszelkie usiłowania wynalezienia odpowiedniego kandydata pełnoletniego pozostały bezskuteczne. Za to progresiści i demokreci, których w kortezach jest do 140, będą głosowali za księciem, a dla usunięcia trudności wynikających z rejencji, postanowiono uznać go za pełnoletniego. W takim stanie rzeczy ministrowie — spraw zagranicznych p. Silvela, i skarbu p. Ardanaz, podali się do dymisji, a za ich przykładem niezawodnie pójdzie minister marynarki, p. Topete, znany stronnik księcia Montpensier.

Dzienniki amerykańskie zamieściły półurzędowy artykuł gabinetu washingtonskiego o jego postawie co do w. Kuby, który nie tając

swej sympatji dla powstańców na tej wyspie, stara się zachować przepisana prawem narodów neutralność. Ponieważ nie istnieje na w. Kubie *de facto* rząd mogący się utrzymać, przeto gabinet washingtonski nie mógł uznać powstańców jako stronę wojującą, a chociaż jego propozycje pośrednictwa zostały odrzucone, gotów je ponowić, zachowując nadal neutralność; jakkolwiek będzie służył sprawie niepodległości w. Kuby, nie przekroczy warunków traktatów z Hiszpanją i nie da się wciągnąć do wojny z tem mocarstwem, ani z żadnem mocarstwem europejskiem, przekładając drogę pokoju, jako najpewniej prowadzącą do celu. W Stanach Zjednoczonych powszechnie jednak sądzą, że po zebraniu się kongresu, może się zmienić postawa rządu washingtonskiego, gdyż bardzo wielu deputowanych jest przychylnych powstaniu na w. Kubie.

Wiadomości telegraficzne.

* Moskwa, 16 (28) października. Metropolita serbski udał się dziś do Woskresienska, a 17 (29) wyjedzie do Petersburga.—Dnia 14 (26) b. m. p. Pogodin zakomunikował na posiedzeniu komitetu słowiańskiego wiadomość o otwarciu w Kijowie oddziału tego komitetu. (*Birz. Wied.*)

* Kozłow, 16 (28) października. Dziś o godzinie 2-ej po południu, wyruszył ztąd na próbę pociąg drogi żelaznej tambowsko-koziłowskiej i przybył pomyślnie na pierwszą stację tej drogi. Otwarcie całej linii nastąpi pierwszych dni listopada. (*Tamże.*)

* Wytegra, 16 (28) października. Onegdaj przechodził tędy ostatni statek z liczby głównej masy statków płynących z góry. Deputowani od kupiectwa przyjechali późno, mianowicie po przejściu przez Wytegrę więcej niż całkowitej liczby rocznej statków za wszystkie dziesięć lat. Obecnie mnóstwo statków płynie kanałami świrskim i siasskim. Znajdują się tam naczelnik okręgu i dwóch deputowanych. (*Tamże.*)

* Odesa, 16 (28) października. Na drodze żelaznej odesko-bałckiej, dwa pociągi towarowe uderzyły o siebie wczoraj zrana koło Gnilakowa. Dwa wagony zostały zdruzgotane i trzech konduktorów odniosło rany. (*Tamże.*)

* Wiedeń, 30 (18) października. *Neue freie Presse* podaje wiadomość telegraficzną z Konstantynopola, że Porta udzieliła pozwolenie na przechodzenie wojsk austriackich na terytorium tureckie i na używanie ich tam do działań wojennych. Przytem stwierdzić jeszcze należy specjalnie, że na skutek stosunku władzy zwierzchniej, terytorium czarnogórskie stoi narówni z terytorium tureckiem. (*Wolff's T. B.*)

* Praga, 30 (18) października. Po jednomyślnem przyjęciu adresu do cesarza podług znanego projektu, sesja tegoroczna sejmku czeskiego zamknięta została wśród trzykrotnego pełnego zapalu okrzyku na cześć cesarza: „Niech żyje!” (*Cor. Bür.*)

* Brno (Brünn), 30 (18) października. Wnioski mniejszości komisji konstytucyjnej w przedmiocie reformy wyborczej, przyjęte zostały bez rozpraw, przy głosowaniu imiennem, 37 głosami przeciw 23, po długim wymotywowaniu ich przez obu sprawozdawców i po złożeniu przez namiestnika oświadczenia, że rząd powstrzymuje się od wszelkiego stanowczego wpływania na sposób manifestacji dotyczących reformy wyborczej. Namiestnik powstrzymał się od głosowania. Po załatwieniu kilku przedmiotów interesu miejscowego, sesja sejmku morawskiego zamknięta została wśród trzykrotnego, pełnego zapalu okrzyku na cześć cesarza. (*Tamże.*)

* Bregenz, 30 (18) października. Na dzisiejszem posiedzeniu sejmku przyjęty został wniosek większości komisji za zaprowadzeniem wyborów bezpośrednich do rady państwa i za głosowaniem sekretne, oraz za utrzymaniem na teraz systemu grup, jak niemniej co do czynnego prawa wyborczego, utrzymania mężów wyborczych w ludności wiejskiej, podwojenia liczby deputowanych do rady państwa i zmniejszenia czasu trwania mandatu z 6-u lat na 4 lata. Następnie sesja tegoroczna sejmku zamknięta została wśród trzykrotnego okrzyku na cześć cesarza. (*Tamże.*)

* Opatowa, 30 (18) października. W kwestji wyborów bezpośrednich, sejm tutejszy powziął następującą uchwałę: Zwiększenie liczby deputowanych rady państwa uznane zostaje jako stosowne i pożądane; zwiększenie to powinno zależeć na podwoje-

niu terazniejszej liczby deputowanych; w miejsce posyłania deputowanych przez sejmy, mają być zaprowadzone ich wybory bezpośrednie przez ludność; takie wybory bezpośrednie mają być dokonywane podług grup dotychczasowych; głosowanie ma być sekretne; czas trwania mandatu deputowanych powinien być ograniczony do czterech lat.—Sesja sejmku została zamknięta. (*Tamże.*)

* Cielowiec (Klagenfurth), 29 (17) października. Po załatwieniu 24-ch przedmiotów, sesja sejmku tutejszego została zamknięta wśród trzykrotnego okrzyku „Niech żyje” na cześć cesarza i ojczyzny. (*Tamże.*)

* Paryż, 28 (16) października. *Patrie* potwierdza wiadomość, że mają być zwinięte trzy wielkie komendantury militarne w Tuluzie, Tours i Lille. Komendantura w Nancy ma być przeniesiona do Metz. Komendantury w Paryżu i Ljonie pozostaną nadal. (*Wolff's T. B.*)

* Paryż, 29 (17) października. Deputowany Picard ogłosił w dzienniku *Electeur libre* artykuł, w którym podaje program opozycji zgodnej z konstytucją. *Journal de Paris* uważa ten artykuł jako oświadczenie przyjacielskie dla lewego krańca. (*Tamże.*)

* Paryż, 30 (18) października. *Journal officiel* ogłasza dekret cesarski z 28-go b. m., zwołujący na 22-go listopada, dla wykonania wyborów dodatkowych, wyborców czwartego okręgu wyborczego departamentu Sekwany i drugiego okręgu wyborczego Wandei. (*Tamże.*)

* Rouen, 29 (17) października. Na dzisiejszem zgromadzeniu, zwołanem dla narad nad traktatami handlowymi, znajdowało się 2,000 osób. Po mowie Pouyer Quertier'a, która doznała bardzo dobrego przyjęcia, deputowani Estancelin, Corneille, Quesne, Buisson, i Desseaux oświadczyli, że postawią wniosek co do wypowiedzenia wszystkich traktatów handlowych. Zgromadzenie postanowiło, że komitet w Rouen ma być nieustający i że ma dążyć do ukonstytuowania w Paryżu komitetu głównego, któryby reprezentował wszystkie gałęzie przemysłu francuzkiego. (*Tamże.*)

* Madryt, 28 (16) października. Kortezy przyjęły na dzisiejszem posiedzeniu, 87 głosami przeciw 14, prawo, z mocy którego ma być wypłacony żołd zaległy tym oficerom hiszpańskim, którzy brali udział w powstaniach przeciw rządowi w przeciągu czasu od stycznia 1866 do sierpnia 1867 roku i którzy wyemigrowali. (*Tamże.*)

* Madryt, 28 (16) października. Dziś odbyło się tu zgromadzenie unjonistowskich członków, na którem roztrząsano kwestję obsadzenia tronu. Zgromadzenie oświadczyło się wszystkimi głosami przeciw dwóm przeciw wyborowi księcia Genui. Ulloa i ośmiu innych deputowanych oświadczyli, że głosowali by na korzyść tego księcia w takim jedynie wypadku, gdyby usiłowania rządu względem naklonienia księcia pełnoletniego do przyjęcia korony, pozostały bezskutecznymi, i gdyby skutkiem tego pozostawało do wyboru tylko pomiędzy księciem Genui lub rzeszą państwa. Ministrowie Topete, Silvela i Ardanaz, oraz deputowani Rios Rosas, Calderon Collantes, San Cruz, Armijo, Canosas, Azala i Salvaverria, oraz wszyscy obecni mężowie stanu, zaprotestowali przeciw dalszemu trwaniu położenia wyjątkowego. Stronnictwo radykalne zgadza się na wybór księcia Genui. Powiadają, że Topete i dwaj inni ministrowie należący do stronnictwa unjonistowskiego podadzą się do dymisji, jeżeli kortezy oświadczą się za wyborem księcia Genui. (*Tamże.*)

* Madryt, 29 (17) października. Wybór księcia Genui przyjdzie prawdopodobnie do skutku. Powiadają, że książę ogłosi siebie za pełnoletniego i że rejeńcja zostanie zniesioną; wybór króla nastąpi w kortezach bez rozpraw.—Stronnictwa w kortezach przedstawiają następujący stosunek: unjonistów liberalnych od 60 do 70, radykalnych (a mianowicie progressistów i demokratów) 130 do 140. (*Tamże.*)

* Madryt, 29 (17) października. Na zgromadzeniu progressistów i demokratów, w którym wziął udział Prim, 102 deputowanych oświadczyło się za księciem Genui, 2 zaś za księciem Montpensier. *Imparcial* sądzi, że książę Genui uzyska 166 głosów z ogólnej liczby 209 głosów rojalistowskich. Deputowani republikańscy nie wpraw w ręk do kortezów, aż uzyskają gwarancję konstytucyjną. (*Tamże.*)

* Madryt, 29 (17) października. Na dzisiejszem posiedzeniu kortezów, minister skarbu złożył budżet na rok 1870. W mowie, którą minister miał przy tej sposobności, obliczył on dochody na 2,624 miliony, spodziewaną przewyżkę w dochodach na 508 milionów i oszczędności na 356 milionów rea-

lów. Minister zaleca stopniowe zniesienie podatku od mlewa i od rzezi, obniżenie uposażenia duchowieństwa o 30 procent, oraz obniżenie rozmaitych innych płac, pensji emerytalnych i tym podobnych ciężarów skarbu państwa; dalej proponuje on pobieranie podatku w wysokości 20% od wszelkich papierów procentowych, tak krajowych jak i zagranicznych, dopóki wysokość liczebna armji wynosić będzie w budżecie 70,000 ludzi. Minister zaleca w końcu sprzedaż dóbr korony i dóbr narodowych.—Dziś wieczorem odbędzie się narada ministrów ze stronnictwem radykalnem w kwestji obsadzenia tronu. (*Tamże.*)

* Konstantynopol, 30 (18) października. Cesarz austriacki przyjmował dziś przed południem ciało dyplomatyczne; w południe uda się on wraz z sultanem do Hunkiarkelessi na przegląd wojsk. Następnie dany będzie u cesarza obiad, na który zaproszone zostały znakomitsze osobistości. Panuje ciągle wspaniała pogoda. (*Tamże.*)

* Bukareszt, 30 (18) października. Prezes ministrów p. Ghika otworzy jutro, w imieniu księcia, ruch na drodze żelaznej z Bukaresztu do Giurgiewa. Wszyscy ministrowie znajdować się będą na tej uroczystości. (*Cor. Hav. Bul.*)

* Florencia, 30 (18) października. Ponieważ król ma opuścić wkrótce stolicę i udać się do Neapolu, przeto podróż księcia Karola rumuńskiego do Florencji stała się wątpliwą. (*Tamże.*)

* Bruksella, 30 (18) października. Poseł włoski przy dworze tutejszym otrzymał notę okólnikową rządu włoskiego do jego agentów dyplomatycznych zagranicą. Okólnik ten, datowany 5-go października, zastanawia się nad postawą, którą Włochy mają przybrać względem soboru. Rząd włoski robi zastrzeżenia co do możebnych uchwał soboru, które pozostawałyby w sprzeczności z prawami królestwa włoskiego i z duchem czasu. Pomiedzy powodami, które okólnik przytacza przeciw stosowności zwołania soboru, znajduje się okupacja państwa kościelnego przez obce wojska. (*Wolff's T. B.*)

* Berlin, 30 (18) października. Z powodu błędnych wiadomości, *Neue Preus. Z.* oświadcza, że przyjazd hr. Bismarcka przewidywany był na przypadek, gdyby takowy uznany był za niezbędny lub pożądany dla załatwienia kwestji dymisji ministra skarbu. (*Tamże.*)

* Lizbona, 30 (18) października. Podług wiadomości z Rio-Janeiro z 8-go b. m., armja sprzymierzona, wypocząwszy w ciągu 20-u dni, wymaszerowała dla atakowania Lopez'a w San-Estanslaus; władze paragwajskie uznały rząd tymczasowy. (*Wolff's T. B.*)

* Rio-Janeiro, 8 października (26 września). Posiedzenia izb odroczone zostały dziś do 15-go października.—Trudności ministerjalne trwają w dal-szym ciągu; pomiędzy ministrami panuje niezgoda.—Rząd oświadczył, że działania wojenne trwać będą tak długo, aż stanie się zadosyć warunkom przymierza potrójnego.—Hrabia d'Eu przygotowuje korpus armji dla ścigania Lopez'a, który znajduje się w San-Estanslaus. (*Tamże.*)

5. (Aforyzmy). Dzieja się rzeczy na niebie i ziemi o jakich się naszym filozofom ani śniło, powiedział Szekspir. I wielka prawda. *Czas* krakowski daje tego nowe dowody. Twierdzi on, mówiąc o nowych niesnaskach narodowościowych we wschodniej Galicji i domaganiach się Rusi równouprawnienia, że *Słowo* lwowskie, nie jest organem partji ruskiej, lecz przedstawicielem tylko swoich przekonań. Zkąd o tem *Czas* krakowski wie, skoro tak stanowczo o tem twierdzi, trudno wiedzieć. Wyraźnie ma on jakieś apokaliptyczne objawienia! O ile my wiemy o tych rzeczach, to *Słowo* lwowskie, przynajmniej jak na Galicję tak głośną z obojętności dla literatury, ma dosyć wielu prenumeratorów pomiędzy klerem ruskim. Wnosilibyśmy więc z tego objawu, nie to, co *Czas* raczy przypuszczać, że *Słowo* lwowskie, nie jest organem rusinów, ale raczej wnosilibyśmy, zważywszy zwłaszcza ubóstwo księży ruskich w Galicji, że nim jest stanowczo, a to dla tego, że ludzie tacy jak księża ruscy, którzy są obarczani obowiązkami familijnymi, nie prenumeratoraliby go z pewnością, gdyby nie było organem ich najistotniejszych przekonań. Jeżeli co, zarzucano *Słowu* lwowskiemu, to, o ile wiemy, nie żarliwość w upominaniu się o prawa narodowości ruskiej, ale przeciwnie, zarzucano mu obojętność, a raczej umiarkowanie. Śmieszne także niezmiernie ze strony *Czasu* wygląda to jakieś pozowanie się świętoszkowate, warujące sobie nieetykalność monarszą, na polu polemiki dziennikarskiej ze *Słowem*, mianowicie, co jest prawdziwie za-

bawne, będąc stroną zaczepiającą. Jest w tem wzięciu się coś takiego, czego się nie da z łatwością wyrazić. Jest w tem coś oryginalnego, że tak powiemy. Mówię do kogoś bowiem, dając mu rady i napomnienia ojcowskie, chociaż o nie nie prosi, jak się ma zachować względem kraju i państwa, dawać nauki rusinom galicyjskim, kogo mają, a kogo nie mają kochać, z kim się mają wiązać, a z kim się wiązać nie mają, a jednocześnie uprzedzać go, że ani odpowiedzi, ani wyjaśnienia rzeczy, ani usprawiedliwienia się z zarzutów, potrzeby robić nie ma, bo *Czas* z nim polemiki dziennikarskiej prowadzić nie pragnie, to przyznajmy się *Czasowi* jak go kochamy, że dalej już oryginalność nie idzie! Ale dajmy już temu pokój, bo mamy coś lepszego jeszcze dla publiki, niżeli ów zabawny legitymizm krakowski. Niezmiernie politycznej natury to rzecz; zbrodnia stanu papierowa; chęć zamięszania spokojności publicznej trzech wielkich mocarstw, słowem, rzecz znakomicie ciekawa. *Czas* się oświadcza wyraźnie, czarno na białem, w tym samym artykule o którym mowa, że z rosyjskim narodem żadnej zgody dotąd nie chce, dopóki program roku 1772, własnowolnie przez Rosję zatwierdzony nie zostanie. Zgodę czynimy zależną, powiada *Czas*, od okoliczności zmieniających *całkiem obecne stosunki*. Mamy więc wojnę zdeklarowaną! Wprawdzie jeszcze tam dotąd cicho po tamtej stronie kordonu, ale zaczyna nas to po trochu i niepokoić. Djabieł nie spi; skoro już *Czas* na nas, to już źle. Kto by się to tego po nim spodziewał! Taką żądzą niepohamowaną krwi dyścić, czyż się to godzi? Prawdziwie, gdyby rosjanie nie lekceważyli sobie nieprzyjaciół tego rodzaju, to mogliby się przerazić.

* (Kronika kościelna). Onegaj, w kościele św. Jacka przy ulicy Freta, obchodzony był doroczny odpust św. Krysina i Krispinjanina, patronów profesji szewskiej. — Wczoraj, z powodu uroczystości Wszystkich Świętych, miały miejsce solenne odpusty w kościołach: św. Jacka przy ulicy Freta, św. Franciszka Serafickiego przy ulicy Zakroczymskiej, św. Trójcy na Solcu, tudzież Wszystkich Świętych na Grzybowie. — W kaplicy archikonfraterni literackiej, przy kościele archikatedralnym i metropolitalnym św. Jana, podczas wotywy odprawianej przez ks. Skrzypkowskiego, amatorowie odśpiewali mszę Schmidta; w samej zaś archikatedrze sumę celebrował ks. kanonik Dietrich, kazanie miał ks. Jungowski; artyści i chóry konserwatorium muzycznego, przy współudziale artystów opery, pod kierunkiem dyrektora p. Ap. Kątskiego, wykonali onegaj, w niedzielę, mszę Brossiga, na graduale po raz pierwszy modlitwę Piotra Studzińskiego, na ofertorium „Ad Te Deum” nową kompozycję St. Moniuszki, na benedictus „Verba mea auribus”, chór czterogłosowy Tomasza Tallis z XVI wieku (po raz pierwszy); wczoraj zaś mszę solenną Mozarta (in f), na graduale „Pangae lingua” Palestriny, na ofertorium „Ave verum” Mozarta, na benedictus chór 4-głosowy ks. Górczyckiego (z XVI wieku). — Dzisiaj, jako w dzień zaduszny, we wszystkich kościołach, a szczególnie też w kościele przy cmentarzu powązkowskim, odprawiane są nabożeństwa za dusze zmarłych; podczas nabożeństwa takiego w archikatedrze, celebrowanego przez ks. kanonika Dietricha, artyści i uczniowie konserwatorium muzycznego, wykonali mszę rekwiariał St. Moniuszki.

* (Opieka nad zwierzętami). Generał-major z orszaku Jego Cesarskiej Mości, baron Frederiks, obejmując obowiązki prezesa zarządu, zaprasza członków i korespondentów takowego, na posiedzenie, mające się odbyć dziś, 21 października (2 listopada) w jego mieszkaniu, przy ulicy Królewskiej w domu pod Nr 413 lit. a. (nowy 4). Członkowie zarządu, którzy otrzymali bilety członkowskie do rozdawania nowo zapisujących się na członków, są proszeni o złożenie rachunku i zwrot nierozdanych biletów. (Warsz. Dniow.)

* (Nowy karabin generała Berdana (*)). Czytamy w *Warsz. Dniow.*: P. Berdan zaproponował próbę karabina, odróżniającego się całkiem od karabina jegoż wynalazku, w który uzbrajane są nasze bataliony strzelców celnych. Różnica pomiędzy nowym a dawnym karabinem p. Berdana zależy na urządzeniu mechanizmu: a) zamykającego tylną część lufy (klapa), b) rozbijającego pistona ładunku metalowego, który jest jeden i tenże sam dla obu karabinów, i c) wyrzucającego rurkę próżną po wystrzale (ekstraktor). Wszystkie te mechanizmy umieszczone są w osobnej skrzynce, która przy-

szrubowuje się do tylnej części lufy. Klapa tego karabina wyróżnia się od klapy karabina dawnego tem głównie, że przy otwieraniu tylnej części lufy, ma ruch nie wirowy na osi, jak w dawnym karabinie, lecz horyzontalny w prostej linii. Ażeby otworzyć tylną część lufy, należy koniecznie posunąć klappę w skrzyneczce na lewo, na cwieć obrotu, i wówczas można usunąć klappę z łatwością w tył. Mechanizm do rozbijania pistonu w ładunku umieszczony jest horyzontalnie i wprowadzany jest w ruch, tak samo jak w dawnym karabinie, zapomocą podajności sprężyny spiralnej z drutu. Ekstraktor w nowym karabinie urządzonej jest w ten sposób, że rurka może być wyrzucana z lufy z siłą dowolną, albowiem zjawisko to zależy od powolnego lub szybkiego poruszania klapy w tył. Zauważyć zresztą należy, że też samą własność ma ekstraktor w karabinie przerobionym podług systemu Crenki. Nowy karabin Berdana ma osobny mechanizm, nazywany *przewodnikiem* i służący do automatycznego wprowadzania ładunku do właściwego miejsca w lufie. K. S.

* (Tydzień handlowy). D. 18 (30) października. — Ożywienie i chęć kupna jakie się w przeszłym tygodniu objawiło na rynku angielskim, o którym donieśliśmy w ostatnim naszym sprawozdaniu, osłabło w tygodniu ubiegłym; ospałość zapanowała targ, a ceny pszenicy zdołały się tylko utrzymać na stanowisku zeszłotygodniowym, przy braku kupujących. Za to żyto na wszystkich prawie rynkach kontynentu cieszy się większym uwzględnieniem a ceny tego ziarna pomimo niewielkiej zwyżki, objawiają tendencję silną i dążącą ku podniesieniu. Targ gdański, czerpiący, że tak powiemy swe natchnienie z targu angielskiego i berlińskiego, trzymał się wskazówek pomienionych, podwyższając w dalszym ciągu u siebie ceny żyta znowu o 6 florenów, gły pszenicę przy braku kupujących, na stanowisku zeszłotygodniowym utrzymał. Na targu naszym tydzień ubiegły odznaczył się niepraktykowanem dawnu u nas ożywieniem; liczne żądania żyta, jęczmienia i owsa na rachunek wywozowy, wywołały znaczne tranzakcje; wypada nam przytem zaznaczyć fakt ten, iż żądanie z petrokowskiego gdzie brak żyta z powodu niepomyślnych zbiorów tego ziarna czuć się daje i dokąd liczne zakupy uskuteczniło, wiele się do ożywienia przyczyniło. *Pszenicy* dowozy były średnie przy równie niezmiennych żądaniach; ceny zostały niezmiennymi. Płacono za ziarno wyborowe wagi wyższej rs. 7 — 7 k. 05, za dobre wagi zwyczajnej rs. 6 k. 50 — rs. 6 k. 75, za średnie rs. 5 k. 85 — rs. 6 k. 30, za ordynaryjne rs. 5 k. 10 — rs. 5 k. 70; wszystko na potrzebę miejscową. *Żyta* dowozy bardzo znaczne przy bardzo licznych żądaniach i tranzakcjach, na potrzebę miejscową oraz na wywóz drogą żelazną warszawsko-bydgoską i w petrokowskie, o czym wyżej wspominaliśmy. Ceny podniosły się na gatunki przednie tylko o 5 kopiejek, gdy gatunki średnie poszukiwane przez liwerantów i spekulantów do wywozu osiągnęły 15 k. wyżej. Płacono rs. 3 k. 90 — rs. 4 k. 05 za korzec. *Jęczmienia* dowozy były również znaczne, lecz i te były poszukiwane przez fabrykantów miejscowych i przez liwerantów. Ceny jednak 2-rzędowego niższe o 15 k., płacano rs. 3 k. 45 — rs. 3 k. 50; 4-rzędowego niższe o 7 1/2 k., płacano rs. 3 k. 30 — rs. 3 k. 45 za korzec. *Owsa* dowozy obfite, a przy licznych żądaniach na wywóz, ceny osiągnęły podwyżkę. Płacono rs. 2 k. 05 — rs. 2 k. 25; za dobrze oczyszczony płacano i wyżej. W *grochu* rozwinął się interes bardzo ożywiony, liczne zakontraktowania na wywóz, czynią go bardzo poszukiwanym, ceny polnego skutkiem tego podniosły się o 30 kop.; płacano rs. 3 k. 25 — rs. 4 k. 05. *Maki* ceny niezmiennymi. W *okowicie* usposobienie przy licznych dowozach osłabło, a notowania tygodniowe niższe o 1 k. na garnce; płacano rs. 1 k. 24 — 1 k. 26 za garniec. Przyjemnie nam przy tej okazji zaznaczyć, że ułatwienie ze strony władzy manipulacji przy wywozie za granicę tego produktu, a głównie natychmiastowym zwrotem opłaty konsumcyjnej, wywołuje w interesie wywozowym coraz liczniejsze tranzakcje; ilość okowity w ostatnich czasach za granicę różnemi komorami wysłana jest bardzo znakomita. *Cukier*. Mniejsze w ubiegłym tygodniu żądania a przytem spodziewane z każdym dniem transporta świeżej rafinady, wywołały w ubiegłym tygodniu obniżenie cen na wszystkie gatunki. Płacono za Ostrów, Guzów i Sanniki, Dobr. 3 k. 97 1/2; za Hermanów rs. 3 k. 90; za Łyszkowice, Dobrzelin, Konstantę, Leonów i Elżbietów po rs. 3 k. 82 1/2; za Leśmierz i Rytwiany po rs. 3 k. 75; za Mniszew rub. sr. 3 kopiejek 67 1/2. Za cukier w kawałach i maczkę po rs. 3 k. 30. W tym tygodniu nadszedł transport Józefów modelowy, który natychmiast zakupiony został po rs. 3 k. 45. Cukier ulany w cegielki rozmaitych wymiarów dobrocią swoją nie o wiele ustępujący rafinadzie niższych gatunków, okazał się z przeszłej jeszcze kampani jako bardzo dogodny i korzystny nabytek dla klasy średniej, gdyż twardością i białością zastępuje prawie rafinad; dowodem czego jest, iż zapasów nigdy nie ma, wszystko co przybywa, prędko dostaje nabywcę. (Gaz. Hand.)

* (Symfoniczne koncerty). *Głos* pisze: „Ruskie towarzystwo muzyczne, które rozpoczęło

w bieżącym sezonie swą działalność pierwszą serją kwartetowych zebrań, wkrótce przystąpi do corocznych koncertów symfonicznych, które zawsze łaskawie były przyjmowane przez publiczność, a szczególnie przez amatorów. Na ten raz koncertami będzie dyrygował p. Naprawnik, znany fortepianista kapelmistrz i kompozytor, i p. Giller. W tych koncertach przyjmie udział, liczny, nowo-utworzony chór amatorów, w liczbie 250 śpiewaków i śpiewaczek, uczący się teraz pod kierunkiem p. Czerny, utworów Palestriny, Bacha, Haendla i innych, napisanych „a capella,” bez akompaniamentu orkiestry, — które to utwory niezawodnie wzbudzą większe zajęcie i nadadzą rozmaitości koncertom ruskiego towarzystwa muzycznego.”

* (Pocztą z Moskwy) i z miejsc za nią położonych nie została otrzymana 19 i 20 października (31 października i 1 listopada), to jest onegdaj i wczoraj w Warszawie, z powodu zatamowania biegu pociągów pocztowych na kolei żelaznej Mikołajewskiej, w skutku zgorzenia mostu na rzece Meta w d. 18 (30) października.

* (Otwarcie stacji telegraficznej). W nowo założonej stacji telegraficznej w mieście Kole (w gubernji kaliszkiej), zaczęto przyjmować depesze korespondencji wewnętrznej.

* (Kurjerek). Wczoraj był pierwszy dzień m. Listopada — nazwa właściwa — bo liście opadają do szczytu, a z niemi i barometr także. Dawniej adwent, zaczynał się od S-go Marcina, w tym miesiącu, ale teraz, gdy ludzie ani długo pościć, ani długo się smucić nie lubią, a za to tańczyć i bawić się, jak najdłużej gotowi... początek adwentu, oddalono aż do S-go Andrzeja, to jest do 28 listopada.

— Dzisiaj tedy dzień zaduszny w którym żywi mieszkańcy warszawscy katolickiego wyznania, jadą lub idą odwiedzić umarłych na cmentarzu powązkowskim; za dnia kładą kwiaty na grobach a wieczorem zapalają na nich lampki. Tłumy dziadów, które w tym dniu obiegają cmentarz, po skończonym obchodzie „Zaduszek”, zbierawszy sporo jałmużny, wyprawiają sobie hulankę wspólną, w szynkach za rogatkami — bal ten oddawna tradycyjnie nazywa się balem „dziadowskim”. Rozumie się, że i pleć piękna, to jest baby żebraczkę, biorą skoczny udział w tych balach, ekscentrycznych istotnie! Warto-ż dawać jałmużnę tym nareptym żebrakom cmentarzowym, gdy oni za nią balują, drwiąc pewnie sobie z łatwowiernych ofiarodawców?

— Koncert p. Lotto odbył się onegdaj, o godzinie 1-ej w sali reductowej. Osób było wiele *prawie* cała (jednak nie cała) sala napełniona była — a i galerje także; — zawsze pod względem powodzenia materialnego, koncert ten do świetnych zaliczyć można. Koncertant, tak w rozpoczynającym program *kwartecie* na instrumenta smyczkowe, jako i w solowych fragmentach, usprawiedliwił sławę, jaką go poprzedziła: jest to istotnie skończony wirtuoz — podbił już wszelkie trudności mechanizmu, a tak zwane podwójne flazolety (*doubles flageolettes*), wykonywa cudownie! Jedyną rzeczą, którą by grze jego zarzucić można, jest niedostatek siły i energii w tonie — i zupełnej doskonałości w *przejściach* (*passages*). — Publiczność przyjmowała p. Lotto z zapalem — oklaski grzmiały po każdym, wykonanym przezeń numerze. Pani Dowiakowska, która przyjęła udział w wokalne części tego koncertu, wywiązała się z swego zadania tak, jak się można było spodziewać od utalentowanej primadony naszej — to też i za pierwszą arję z tekstem francuzkim i za piosnkę p. Wislickiego z tekstem p. Mirona, otrzymała grzeczna podziękę w oklaskach i przywoływaniach. Ale i p. Seydemann, młody basista, uczeń p. Sterlinga, przyjęty został nader sympatycznie, za odśpiewanie przeznaczonego mu numeru. Śpiewak ten, ma głos istotnie pełny, dźwięczny i o rozległej skali — nie brak mu nawet siły, choć o tem z wykonania wczorajszej kompozycji sędzić trudno bo ta siły zbyt wielkiej nie wymaga — dolny rejestr nut, czyli niskie tony, p. Seydemann jeszcze ma nieco twarde, surowe, lecz ma także i dużo czasu przed sobą!

— Piękna to rzecz sława! a jeszcze sława potężna, zasłużona, która nazwisko swojego zdobywcy roznosi po całym ucywilizowanym świecie!... Okrytemu jej wawrzynem artyście, wszystkie zapory usuwają się z drogi — tłumy go podziwiają a wybrani wielbią — złoto i oklaski sypią się mu zewsząd, kędy ukaże się tylko... a nawet najzawziętsi nieprzyjaciele muszą umilknąć w obec powszechnego uwielbienia — dla własnego bezpieczeństwa! choćby...

Jednego z takich szczęśliwych ulubieńców sławy, artystę wielkiego istotnie talentu — kompozytora i wirtuoza razem, widzieliśmy, a raczej słyszeliśmy

(*) Generał Berdan znajduje się obecnie w Petersburgu.

wczoraj, na estradzie redutowej sali,—każdy z czytelników domysla się pewnie, że mówimy o krolu fortepjanu, Antonim Rubinsteinie.

I cóż możemy powiedzieć o grze takiego wykonawcy? Pod względem mechanizmu stoi on na tych wyżynach, na które bardzo mała liczba wybrańców dostać się potrafiła—stanęli wszelako na niej, niedgdyś Liszt i Thalberg, a dzisiaj Bühlów i Tausig jej osiągnęli—lecz nikt zapewne prócz nieśmiertelnego Chopina, nie posiadał tyle co Rubinstein natchnienia duchowego w grze na martwym instrumencie. Nikt tak na nim *spiewać* nie umiał! Te uroczę jego pianisma, ciche jak konające echa dalekiej kaskady, a jednak szmerzące ciągle jakąś pieśń cudowną... te przejścia, jakby nie palcami lecz powiewem wiatru płynące po klawiszach i ta najwyższa i najtrudniejsza prostota i jasność w wypowiedzianiu tonem każdej myśli utworu... są to wszystko przymioty geniuszu, które grze Rubinsteina przed innemi pierwszeństwo dają.

Pokrewny duchem Chopinowi—Rubinstein doskonale pojmuje tego mistrza i dla tego to, nie poszedł on za śladem innych wirtuozów, którzy na koncertowy popis wybierają zwykle same większe rozmiarem i trudniejsze kompozycje Chopina—Rubinstein wie, że Chopin największym jest muzykiem i najwznioślejszym poetą w tych właśnie drobnych utworach: nocturnach i mazurkach, które grać łatwo, lecz dobrze odegrać arcy-trudno... Wybrał więc sobie na wczorajszy koncert jedną skromną nocturnę—ale jak piękną i jak wykonaną przez króla fortepjanu?.. tego wypowiedzieć nie można.

Publiczność zapelniała ogromną salę redutową, huraganem oklasków, dziękowała mistrzowi za każdy numer wykonywanego przezeń programu—gdyż Rubinstein sam tylko... bez ozdób wokalnych... bez orkiestry—wypełnił cały program koncertu, a wypełnił go zarówno cudami mechanizmu, jak świętą atmosferą prawdziwego natchnienia! Koncert wczorajszy był tylko pierwszym z kolei. W przyszły piątek w tejże samej sali usłyszymy drugi a daj Boże i szereg następnych także. Wkrótce też dla zadowolenia ogólnej ciekawości czytelników, zaznajomimy ich bliżej z artystycznymi dziejami życia znakomitego artysty, który dziś stoi na tak wzniosłym, niedościgłym prawie w sztuce piedestale.

— Wczoraj przedstawiona pierwszy raz, po dwudziestu kilkoletnim odpoczynku w aktach biblioteki, pięcioaktowa drama Dumasa (ojca) „Panna de Belle-Isle,” napelniała salę publicznością, która co raz więcej sympatji objawia do serjo dramatycznych utworów. Być może, że „Panna de Belle Isle” kiedyś zadowalała ogół publiczności teatralnej — dziś, jej faktura i treść czysto romansowa, nie oparta na żadnej myśli przewodniej, czynią ją obcą jakby dla wykształconszych widzów. Wszelako, klaskano wczoraj hucnie i zachwycano się nawet grą pani Modrzejewskiej, która tytułową rolę w tej dramie wypracowała starannie, wystudjowała głęboko, a odegrała z właściwym sobie talentem. Część tych oznak zadowalnienia publiczności spadła także i na panią Niewiarowską, która rolę margrabiny de Prie przedstawiła wzorowo; — męzki personel w tej dramie nie zjednał sobie wczoraj ogólnego uznania.

— Dziś wieczorem, na scenie wielkiego teatru odbędzie się jeneralna próba nowego baletu Flick et Flick, który tu niebawem przedstawiony zostanie.

— W Sobotę, taki wiatr panował, że nie tylko tafla kryształowa w wystawie sklepowej Mazura rozbita została—pomiędzy innemi bowiem szkodami, wiatr ten pozrywał wiele szyldów i miotał niemi na przechodzących: babę z ciastkami rozmiądzzył (to jest ciastka, nie babę)—choć może były i tak zwane „babki” pomiędzy potłuczonymi łakociami.

— W tymże dniu odbył się pierwszy wieczór tańczący w sali Harmonji—bawiono się ohocho—dla tych zaś z członków, którzy nie tańczą, komitet towarzyszy Harmonji zaprowadza, jak w roku zeszłym, prelekcje. Pierwszy taki odczyt w języku niemieckim odbędzie się w przyszły Czwartek—prelegentem będzie profesor uniwersytetu Zejdowski a przedmiotem jego odczytu „Göthes Werther und seine Zeit.”

— Także w Sobotę, p. Helena Ostafińska, znana z udziału w koncertach wokalnych, wyjechała do Karlsruhe, dla dalszego kształcenia się w śpiewie pod kierunkiem sławnego Viardo Garcia.—Jeżeli zostanie sławną śpiewaczką, to może scenie naszej przybędzie jeszcze jedna „Piękna Helena.”

— I jeszcze w sobotę wieczorem, chóry tutejszych orfeonistów kształcące się przy konserwatorjum muzycznym, zgromadzone w sali Resursy Obywatelskiej, popisywały się pod kierunkiem dyrektora instytutu Apoll. Kąskiego i profesora G. Rożnieckie-

go. Zaproszeni goście, w liczbie których znajdował się i prezydent miasta, p. jenerał Witkowski, zostali przyjemnie zdziwieni tak szybkim postępem tych przyszłych orfeonistów naszych, dokonany w tak krótkim czasie.

— Jutro o godzinie 7-iej z rana, w kościele Ś-go Marcina przy ulicy Piwnej, odbędzie się nabożeństwo żałobne, za wszystkich zmarłych członków zgromadzenia drukarzy warszawskich.

— W zagrzebaniu dziecka w śmietniku, w domu pod Nr. 1855g, o czem doniesione było w *Gazecie Policijnej*, w skutku dopełnionego przez policję dochodzenia, okazała się winną Józefa Kraszewską, służącą, w tymże domu zamieszkałą, którą w celu oddania sądowi przaresztowano.

— Andrzej Boruszewski, właściciel berlinki, przybywszy na takowej z Torunia, przystanął na Wiśle pod Warszawą. Wieczorem 17 (29) października położył się spać, a w nocy niewiadomo gdzie się podział, pozostawiając w kajucie statku rzeczy, w których był ubrany i pomimo poszukiwania, wynalezionym nie został. Z liczby czterech jego robotników, dwóch pozostawiono dla dozoru statku, a dwóch aresztowano i śledztwo prowadzi się.

* (Podróż Najjaśniejszego Pana). *Kijewlanin* pisze: Najjaśniejszy Pan i Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz, raczyli przybyć do Kijowa 9 (21) października, o godzinie 3 1/2 po południu, i powitani zostali pełnami zapału okrzykami przez lud zgromadzony koło dworca drogi żelaznej kijowsko-bałckiej. Jego Cesarskiej Mości i Jego Cesarskiej Wysokości towarzyszyli: jenerał-adjutanci hrabia Adlerberg 2-gi, książę Suworow, hrabia Szuwałow 1-szy, Possjet, oraz jenerał-majorowie z Orszaku Jego Cesarskiej Mości Ryliejew i Wojekow, i lejbm-edyk Carell. Oprócz tego, począwszy od stacji Birzuly, towarzyszył Najjaśniejszemu Cesarzowi naczelnik kraju południowo-zachodniego, książę Dondukow-Korsakow. W dworcu drogi żelaznej Najjaśniejszy Pan powitany został przez wartę honorową, tudzież przez dowodzącego wojskami, gubernatora kijowskiego, komendanta, kuratora okręgu naukowego kijowskiego, gubernatora wołyńskiego, wice-gubernatora kijowskiego, marszałków szlachty gubernjalnego i kijowskiego powiatowego, wyższych urzędników wojskowych i głowę miasta z deputowanymi ze strony gminy miejskiej—z chlebem i solą. Następnie w Cesarskich apartamentach dworca drogi żelaznej zastawiony był obiad, zaproszeniem na który zaszczytzeni zostali, oprócz osób towarzyszących Jego Cesarskiej Mości, jenerał-gubernator książę Dondukow-Korsakow, dowodzący wojskami jenerał-lejtnant Kozlaninow, jenerał-adjutant Todleben, gubernator kijowski rzeczywisty radca stanu Katakazi, naczelnik dywizji jenerał-lejtnant Wannoski, marszałek gubernjalny szlachty rzeczywisty radca stanu Sielecki, gubernator wołyński von-Haller, kurator okręgu naukowego kijowskiego jenerał-major Antonowicz, naczelnik sztabu okręgu wojennego kijowskiego jenerał-major Dragomirow, marszałek szlachty powiatu kijowskiego Polzikow, naczelnik okręgu dróg komunikacji jenerał-lejtnant Bobriszczew-Puszkini wice-gubernator kijowski Hesse. Wszyscy obecni byli nad wyraz uradowani, widząc Najjaśniejszego Pana w pożądanym zdrowiu i w łaskawem dla wszystkich usposobieniu. Poobiedzie Jego Cesarska Mość, w towarzystwie Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Aleksiego Aleksandrowicza i orszaku, raczył zwiedzić cerkiew katedralną św. Zofji i klasztor michałowski. W katedrze św. Zofji, Najjaśniejszy Pan powitany został przez najprzewielebniejszego metropolitę Arseniusza i przez duchowieństwo, w klasztorze zaś michałowskim przez wikarego djeceży kijowskiej, biskupa Porfirjusza. Po oddaniu czci relikwiiom świętych Pańskich i po wysłuchaniu krótkiego nabożeństwa dziękczynnym, Najjaśniejszy Pan zamierzał zwiedzić jeszcze instytut panien szlacheckich, gdzie uczennice, oraz nauczyciele i zwierzchność instytutu, zawiadomieni o tej Wysokiej łasce, oczekiwali na Najdostojniejszych Gości z łatwym do zrozumienia i z trudnością powstrzymanym zapałem. Niestety, dla braku czasu (była już wtedy godzina 5 1/2), odwiedzić te nie mogły przyjsć do skutku. Zasmucone dzieci pocieszały się przynajmniej tem, że Jego Cesarska Mość był tyle łaskawy, że życzył Sobie dostarczyć im to nieoszacowane szczęście. O godzinie 5 1/2, Najjaśniejszy Pan i Wielki Książę przybyli do przystani podolskiej. Na całej drodze, przez którą przejeżdżali Najdostojniejsi Goście, jaśniała iluminacja i różnokolorowe ognie bengalskie oświecały przesłannie wyniosłości Kijowa, liczne zaś tłumy pełnego zapału ludu, zwłaszcza koło przystani i na nabrzeżnej drodze bitej, gdzie publiczność stała jakby jedna nieprzerwana ściana, zęgały swego Monarchę

nieumilkającymi okrzykami ruskimi „hura”. O godzinie 6-iej wieczorem, Jego Cesarska Mość i Jego Cesarska Wysokość przybyli na parostatku „Aleksander II” do tymczasowej stacji drogi żelaznej kijowsko-kurskiej. Pożegnawszy się łaskawie ze wszystkimi, Najjaśniejszy Pan, w chwili gdy pociąg ruszał już z miejsca, wyszedł na zewnątrz, przywolał jenerał-gubernatora księcia Dondukowa-Korsakowa, i jeszcze raz dziękował mu łaskawie podając mu rękę. Po wyjeździe Jego Cesarskiej Mości, jenerał-gubernator zakomunikował wiadomość o Najwyższem podziękowaniu dla zarządu towarzystwa żeglarskiego parowej na Dnieprze, oraz o Najmiłościwiej udzielonych podarunkach: dowódcy parostatku „Aleksander II”, porucznikowi od szturmów floty Kozminowi, i naczelnikowi dystansu, radcy dworu Hirsowi—piersienię; szyprowi, mieszczaninowi kremieniczukowskiemu Gabrijelowi Markinowi, pełniącemu obowiązki sternika na parostatku „Aleksander II”—zegarek; innym zaś oficjalistom i osadzie—150 rub. Przy powrocie do Kijowa parostatku, proponowany był na nim, przez zarządzającego żegluga parową, wszystkim tym którzy odprowadzali Jego Cesarską Mość, toast za zdrowie Najjaśniejszego Pana.

* (Przegląd wojsk). *Głos* donosi, że 16 (28) października, Najjaśniejszy Pan raczył odbyć przegląd wojsk rozlokowanych w Petersburgu i okolicach. Jego Cesarska Mość przybył na pole Caricino w południe. Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu dowodził jazdą, a Wielki Książę Włodzimierz Aleksandrowicz pułkiem preobrażeńskim. Ich Cesarskie Wysokości Wielka Księżna Cesarzewiczowa, Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz, Wielcy Książęta Mikołaj Mikołajewicz Starszy, Konstanty Mikołajewicz i Najdostojniejsi Ich Synowie, oraz Wielkie Księżne Marja Mikołajewna i Aleksandra Piotrowna, znajdowali się na tej uroczystości wojskowej. Wojska były w formie pochodnej i składały się z 46 3/4 bataljonów i 34 1/2 szwadronów, z 92 działami.

* (Pociąg Cesarski). Czytamy w *Birż. Wied.* W sobotę, 11 (23) października, w południe, Najjaśniejszy Pan, w towarzystwie Wielkiego Księcia Aleksiego Aleksandrowicza, przybył do Carskiego-Sioła, wyjechawszy z Odessy 8 (20) października, o godz. 6-iej po południu. Od brzegów przeto morza Czarnego do brzegów morza Bałtyckiego, podróż na przestrzeni 2,300 wiorst odbyta została w ciągu 66 godzin. Za wyłączeniem niezbędnego zatrzymywania się dla zmiany lokomotyw, dla nabierania wody i dla przeprawy przez Dniepr, na co użyto około 8 godzin czasu, średnia szybkość ruchu pociągu wynosiła 40 wiorst na godzinę. Jest to pierwszy u nas w Rosji przykład tak szybkiego ruchu na tak ogromnej przestrzeni. Według marszruty, jak pisał *Mosk. Wied.*, pociąg Cesarski miał wyruszyć od brzegów Dniepru o godzinie 6-iej po południu, 9 (21) października, lecz przewóz 1,500 pudów pakunków z dworca drogi żelaznej kijowsko-odesskiej na lewy brzeg Dniepru, zabrał około czterech godzin czasu, zamiast półtrzęciej godziny, wyznaczanej w marszrucie. Pomimo wyborowego stanu drogi żelaznej kijowsko-kurskiej, niepodobna było zwiększyć średnią szybkość jazdy, wynoszącą 40 wiorst na godzinę, a to z powodu bardzo silnego wiatru z boku; na kolei przeto moskiewsko-kurskiej wynagrodzono stratę czasu, dzięki wyborowemu stanowi tej drogi, pomimo ciężaru pociągu liczącego 14 wagonów, do których włożono około 2,000 pudów ballastu ołowianego dla zrobienia jazdy spokojniejszą i równiejszą. Przez cały czas podróży panowała przesłonna pogoda. Gęsta mgła nad Dnieprem rozproszyła się ku wieczorowi, tak, iż powiodły się wybornie czarujące oświetlenie ogniami bengalskimi budującego się na Dnieprze mostu sińskiego (długiego na wiorstę), i iluminacja z tysięcy ogni po obu stronach Dniepru. Od Kijowa do Kurska, co 50 sążni, paliły się stosy, przy każdym zaś z nich stał dróżnik, który był uzbrojony w topór, oskard i łopatę i który pilnował drogi; na przestrzeni przeto 433 wiorst, było takich dróżników 4,330. Wszystkie stacje były uiluminowane gustomnie; na każdej stacji głośne okrzyki „hura” witały zbliżanie się pociągu Cesarskiego. Nie było na niebie ani jednej chmurki; księżyc był w pełni—słowem, obraz był czarujący. Z Odessy do Kijowa, Najjaśniejszy Pan raczył jechać w wagonach drogi żelaznej kijowsko-bałckiej, zbudowanych w Paryżu i odznaczających się wspólnością, z Kijowa zaś do Moskwy—w wagonach drogi żelaznej moskiewsko-kurskiej, i nareszcie z Moskwy do Carskiego-Sioła—w wagonach drogi żelaznej mikołajewskiej. Wagony drogi żelaznej moskiewsko-kurskiej (zbudowane w warsztatach tej drogi), o gustomności i komforcie których

wspominaliśmy już w sierpniu po przejeździe Rodziny Cesarskiej do Krymu, ogrzewane były podczas teraźniejszej podróży zapomocą nagrzewaczy parowych, urządzonych przez barona Derschau; jakkolwiek termometr zniżał się w nocy tylko do 5 stopni powyżej zera, pomimo to, z powodu silnego wiatru, dla utrzymania w wagonach jednostajnej temperatury od 14 do 16 stopni, wpuszczano parę do rur ogrzewających co godzina na 10 minut. Lejb-medyk Carell zwrócił szczególną uwagę na urządzoną w wagonach wentylację, na jednostajność temperatury i na czystość powietrza, i znalazł, że system ten jest wyborny pod względem higienicznym.

* (Rozdanie nagród wystawcom). Według *St. Pet. Wied.*, ukończone zostało 12 (24) października rozdanie nagród wystawcom, którzy brali udział w pierwszej wystawie ruskiej byłą rogatego. Komisja biegłych, której powierzone było ocenienie egzemplarzy wystawionych i przyznanie nagród, zajęła się tą sprawą ze wszelkim sumienniem i bezstronnością. W ciągu całego tygodnia (od 3 (15) do 10 (23) października) członkowie tej komisji oceniali starannie okazy wystawione, poświęcając na to po 4 do 5 godzin dziennie, przy jak najczynniejszym udziale prezesa honorowego komisji, Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza Starszego. W sobotę, 11 (23) października, rozpoczęło się rozdanie nagród, i takowe ukończone zostało w poniedziałek, 13 (25) października. Największa liczba nagród dostała się oddziałowi byłą wiejskiego, t. j. krów dojnych i byków do stad. W oddziale tym przyznano ogółem 52 nagrody (na 107 wystawionych okazów), mianowicie 13 medali złotych, 8 srebrnych, 12 brązowych i 19 listów pochwalnych. Następnie, pod względem ilości nagród, idzie oddział cieląt poprawnych (VI): w oddziale tym, na 95 okazów wystawionych, przyznano 43 nagrody, mianowicie: 7 medali złotych, 6 srebrnych, 10 brązowych, 17 listów pochwalnych i 3 premje przeznaczone przez towarzystwo dankowskie, oraz przez prezesa i wice-prezesa tego towarzystwa. W oddziale byłą na rzeź przyznano 10 nagród, na ogólną liczbę 18 okazów wystawionych. W oddziale byłą roboczego przyznano 9 nagród (na 12 okazów), mianowicie 2 medale złote, 2 srebrne, 1 brązowy i 4 listy pochwalne. W oddziale byłą miejskiego przyznano 4 nagrody (na 5 okazów wystawionych), mianowicie 1 medal srebrny, 2 listy pochwalne i nagrodę pieniężną w wysokości 100 rsr. W oddziale byłą sprowadzonego z zagranicy przyznano 7 nagród na 18 okazów wystawionych, lecz nagrody te stanowią same tylko listy pochwalne. W oddziale cieląt opasowych przyznano 4 nagrody (na 7 okazów). Razem na 257 wystawionych okazów byłą rogatego przyznane zostały nagrody w liczbie 128, mianowicie: 24 medale złote, 19 srebrnych, 27 brązowych, 54 listy pochwalne, trzy przedmioty cenne od towarzystwa dankowskiego i jedna nagroda pieniężna.

* (Kwestja kolei żelaznych). *Głos* pisze, że po powrocie kierującego ministerstwem komunikacji, hrabiego Bobryńskiego, kwestje kolei żelaznych znowu są podejmowane, i że wydział dróg żelaznych przygotowuje kilka referatów o przedstawionych projektach nowych kolei. Pierwszym, jak słychać, będzie projekt kolei besarabskiej, następnie, kolei liwenskiej i jednej z gałęzi kolei bałtyckiej, a na koniec kolei rżewskiej i muromskiej. — *Birz. Wied.* piszą: Mamy przed sobą sprawozdanie o ruchu i dochodzie na kolei mikołajewskiej za upływny wrzesień. Takie same powiększenia jak w poprzednich miesiącach. Notujemy tu główne cyfry: Towarowe pociągi przewiozły ładunku 8,459,116 pudów; we wrześniu roku zeszłego przewieziono 5,447,853 pudów. Ogólny dochód we wrześniu r. b. wynosił 1,704,738 rsr. 39 kop., a we wrześniu r. z. 1,270,562 rsr. 32 kop., w roku zatem 1869 przewózka wynosi 434,176 rsr. 7 kop. Zebrawszy razem cyfry upłynionych od 1 stycznia dzieł w pięciu miesiącach, wypada, że w tym okresie czasu przewieziono kolejną mikołajowską 71,375,116 pudów, więcej jak w roku 1868 o 13,950,213 pudów, a pobrano w roku bieżącym za 9 miesięcy 13,911,986 rsr. 50 kop., więcej niż w roku zeszłym za tenże czas o 2,485,436 rsr. 21 kop.

* (Szkoły elementarne w gub. kowieńskiej). *Mosk. Wied.* podają wiadomość z Kowna, że wychowanie elementarne w gubernji kowieńskiej czyni znaczne postępy, i co ważniejsza, że żmudzi i litwini, którzy są wszyscy prawie bez wyjątku katolikami, okazują coraz więcej spólcucia dla ruskich szkół elementarnych. Spólcucia tego dowodzi ta okoliczność, że bardzo znaczna li-

czba gmin wiejskich buduje dobrowolnie i bezpłatnie domy dla tych szkół, i oprócz tego zobowiązuje się utrzymywać te szkoły własnym kosztem. Gubernja kowieńska przedstawia jedyny może w Rosji przykład tego rodzaju: włóścianie tej gubernji łożą razem przeszło 50,000 rs. na utrzymanie założonych dla nich 153 szkół.

* (Górnictwo w obwodzie turkietańskim). Czytamy w gazecie *Głos*: Według wiadomości z Taszkientu, obecne położenie górnictwa w obwodzie turkietańskim przedstawia wszystkie dane dla samoistnego rozwoju w jak najprędszym czasie. Z pokładów węgla kamiennego nad rzeką Ak-Tasty-Bulak, wydobyto, jak powiadają, w ostatnich czasach około 100,000 pudów węgla, który oddany został do użytku tak ludności miejscowej, jak i statków flotyli aralskiej. Oprócz tego, na południe od Chodżentu, o trzydzieści pięć wiorst od tego miasta, znaleziono pokłady węgla kamiennego, którego można wydobywać około 3,000 pudów dziennie. Znaleziono także pokłady rudy żelaznej, oraz pokłady miedzi i srebra, pomieszanego z ołowiem, które mogą być eksploatowane z korzyścią.

* (Żegluga). *Gon. Urzęd.* donosi, że w ciągu zeszłego m. września przybyło wodą do Petersburga z wewnątrz cesarstwa 2,065 statków, których ładunek wynosi w ogóle wartość 4,688,328 rs. Od daty otwarcia żeglugi, t. j. od 12 kwietnia do 1 października, przybyło do Petersburga 11,810 statków, a wartość ładunku tychże wynosi w ogóle 29,195,455 rs.

KORRESPONDENCJA DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Lwów, 27 Października.

Komisja konstytucyjna uchwaliła dwa wnioski większej doniosłości. W pierwszym zaleca sejmowe powtórne uchwalenie znanej rezolucji w całym jej brzmieniu. Rozprawy nad tym wnioskiem będą kamieniem probierczym zgody przez rusinów projektowanej. Zeszłej kadencji frakcja ruska zaprotestowała przeciw rezolucji i opuściła salę obrad. W drugim podaje komisja projekt do adresu, w którym poleca rezolucję szczególnej opiece cesarza. Rząd narodowy w Galicji przedstawiony w nim jako jedyna kotwica zbawienia mocarstwa Austrii stanowiska. Polecenie rezolucji szczególnej opiece cesarza, jest po prostu małym dyplomatycznym zamachem stanu przeciw konstytucji. Przeciw projektowi do adresu tej treści wystąpią może tak zwani mameluci, a w połączeniu z rusinami, wniosek przejścia nad nim do porządku dziennego, otrzyma prawdopodobnie większość.

Dziennik Polski donosi, że w tych dniach złożyła filja banku anglo-austriackiego kaucję 24,000 złp. za — *Narodówkę*. Bankowi przewodniczy Szapieha.

Austria i ziemie słowiańskie

* (Sejmy. — Hr. Taaffe. — Hr. Trautmannsdorff). *Wiedeń*, 27 października. Na skutek powstania dalmackiego, zapomniano prawie całkiem o obradach na teraz sejmach krajowych, a tymczasem otrzymano tu w ostatnich czasach ciekawe wiadomości o tych zgromadzeniach. Sejmy tyrolski i bukowiński zastanawiały się na swych ostatnich posiedzeniach nad kwestją reformy wyborczej i odrzuciły po prostu zaprowadzenie wyborów bezpośrednich. Z taką propozycją wystąpiła komisja konstytucyjna sejmów morawskiego, który ku niemiłemu zdziwieniu tutejszych stronników konstytucji, wynurzył zdanie, że sejm, w swym teraźniejszym składzie, nie może zmienić trybu wyborczego, albowiem reforma waborcza może być uchwaloną legalnie w takim tylko razie, jeżeli trzy czwarte ogółu członków sejmów wezmą udział w rozprawach w tym przedmiocie, podczas gdy liczba deputowanych, którzy podpisali deklarację i wystąpili z sejmów, wynosi przeszło jedną czwartą część ogółu członków. Komisja konstytucyjna sejmów czeskiego nie okazała takich względów dla ustawy sejmowej, proponuje bowiem zaprowadzenie wyborów bezpośrednich z istniejących na teraz grup i podwojenie liczby deputowanych ze wszystkich grup, podług wiadomości zaś telegraficznej, sejm czeski przyjął dziś ten wniosek znaczną większością. Rozprawy w tym względzie były dość ożywione i wszystkie znakomości polityczne sejmów wzięły w nich udział, nie wyłączając nawet prezesa izby panów, ks. Karola Auersperga, który wystąpił z wielką energją przeciw projektowi zespolenia kwestji reformy wyborczej dla izby deputowanych z kwestją reformy izby panów. Sejm czeski zaprzętać się będzie pojutrze inną ważną sprawą, mianowicie kwestją, czy nienależałoby podać cesarzowi adresu dla wyjaśnienia sytuacji. Mi-

nistrowie, podczas swego ostatniego pobytu w Pradze, oświadczyli się przeciw podaniu adresu, albowiem takowy zwiększyłby jeszcze bardziej rozdwojenie w kraju; lecz stronnictwo konstytucyjne w sejmie czeskim zlekło się tak dalece niedawnych poglądów o mających jakoby nastąpić wkrótce układach w przedmiocie porozumienia z czechami, iż nie jest już przystępnem dla rad umiarkowania i obsteje uporczywie za podaniem cesarzowi adresu, dla oświecenia monarchy ze swego stanowiska co do położenia rzeczy w Czechach. Oba kluby sejmów czeskiego oświadczyły się wczoraj jednomyślnie za podaniem adresu, którego redakcja powierzoną została natychmiast Drowi Schmejkal'owi, i podług wszelkiego prawdopodobieństwa, sejm czeski przyjmie pojutrze na posiedzeniu plenarnem, bez długich rozpraw, tak wniosek co do podania adresu, jak również sam adres. Czesi nie dadzą zapewne czekać długo na odpowiedź ze swej strony tak na adres, jak i na uchwałę w przedmiocie reformy wyborczej. — Co się tyczy żądania niektórych sejmów, ażeby sesje ich przedłużone zostały po 30 października (sejm bukowiński wystąpił także do rządu z takim żądaniem), powiadają, że ministerstwo nie przychyli się w żadnym razie do takowego. We Lwowie miano wprawdzie otrzymać wiadomości z Wiednia, robiące nadzieję przedłużenia sesji sejmów tamecznego do 6-listopada, lecz wiadomości te nie musiały pochodzić ze źródła urzędowego, albowiem właśnie co do sejmów galicyjskiego, tutejsze sfery urzędowe uważają rychłe zamknięcie sesji za najstosowniejsze rozwiązanie coraz bardziej wzrastającego zajścia pomiędzy rządem i reprezentacją pomienioną. W sejmie styryjskim, członkowie słoweńscy, w liczbie pięciu, przemawiali energicznie przeciw pośpiechowi w zamknięciu sesji i oświadczyli, że nie wezmą wcale udziału w dalszych rozprawach, jeżeli sesja nie zostanie przedłużona. Większość niemiecka znajduje atoli to żądanie całkiem bezzasadnem i postanowiła dziś, że słowenie uznani zostaną za pozbawionych mandatów, jeżeli nie zgłoszą się natychmiast napowrót do sejmów. — Prezes ministerstwa przedlitawskiego, hr. Taaffe, będzie towarzyszyć cesarzowi nie podczas całej podróży na Wschód, lecz wróci tu z Konstantynopola, a to z powodu mającego nastąpić wkrótce otwarcia sesji rady państwa, oraz na skutek niepomysłnej w ogóle sytuacji w prowincjach zachodnich. — Ambasador austriacki przy dworze rzymskim, hr. Trautmannsdorff, po upływie udzielonego mu urlopu, wyjechał wczoraj rzeczywiście do Rzymu; niektóre pisma tutejsze podały już były miesiąc temu błędną wiadomość, jakoby ambasador ten wrócił już był wówczas na swe stanowisko. (*Nordd. A. Z.*)

* (Sejm tyrolski). *Inspruk*, 29 października. Na dzisiejszem posiedzeniu przedpołudniowem, toczyły się rozprawy nad wnioskami deklaracji. Według takowych, prawa konstytucyjne z 21-go grudnia 1867 roku uznane zostają za pozostające w sprzeczności z prawami publicznymi Tyrolu i z jego stosunkiem państwowo-prawnym; wnioski pomienione zastrzegają prawa krajowe Tyrolu, w tem przekonaniu, że rada państwa nie może być upoważnioną do stanowienia o prawach Tyrolu i o stosunku tego ostatniego do ogółu monarchji. Sejm zastrzega sobie atrybucję prawodawczą, pod jedną władzą jego cesarskiej mości, co do wszystkich spraw, wspólne traktowanie których nie jest niezbędne dla podtrzymania ogółu monarchji, i dopomina się o to, ażeby prawa dotyczące szkół i małżeństw, nie pozostawały w sprzeczności z zasadami kościoła katolickiego. W końcu Tyrol oświadcza się z gotowością do spółdziałania, na zasadzie dyplomu październikowego z roku 1860, zapomocą wspólnych narad, de regulowania stosunków państwowo-prawnych monarchji. (*Cor. Bür.*)

* (Powstanie w Dalmacji). O położeniu rzeczy w Dalmacji, gazety podają następujące wiadomości, datowane 27-go października i nadesłane bądź przez Trjest, bądź też wprost z Cattaro: Według wiadomości otrzymanych z widowni powstania, wczorajszej wyprawie, dowodzonej przez pułkownika Jowanowicza, nie powiedło się również wyswobodzić fort Dragali od oblegających go powstańców. Wojska cesarskie atakowane zostały energicznie na płaszczyźnie wyniosłej koło Dragaprzec 2,000 blisko powstańców. Pod zastoną dział z fortu Dragali powiodło się posłać do tego fortu kilku żołnierzy ze świeżemi zapasami żywności, lecz wojska cesarskie zmuszone zostały do cofnięcia się z płaszczyzny wyniosłej położonej pod Dragali. Wojska, niepokojone ze wszech stron przez bandy powstańcze, schroniły się z dość znacznymi stratami napowrót do Risano. forty Dragali i Cerkwice są jeszcze dotąd obsadzone przez powstańców. Po-

wiadają, że część eskadry Lewantu otrzymała rozkaz krążenia wzdłuż brzegów albańskich i jońskich. — Pomimo niepomyślnych warunków atmosferycznych i marszów forsownych, postawa wojsk cesarskich była wyborna podczas onegdajszych i wczorajszych bitew przy zaopatrywaniu fortu Dragali w żywność. Straty nie są jeszcze dokładnie obliczone, lecz muszą być niestety dość znaczne. — Cesarz, przed wyjazdem na Wschód, upoważnił feldm.-por. Wagnera do wynagrodzenia podług własnego uznania medalami za waleczność tych żołnierzy, którzy odznaczają się w bitwach z powstańcami. (Nordd. A. Z.)

* (Kwestja dalmacka. — Sejm y). Wiedeń, 28 października. Niektóre gazety zapytują nie bez słuszności, czy ta okoliczność, że dowódca wojsk w Cattaro nadana została władza dyktatorska, nie uczyni całkiem niemożliwymi wszelkie dalsze usiłowania zmierzające do pojednawczego załatwienia zajścia z powstańcami. Myśl tę nasunęło to, iż burmistrz miasta Castelnuovo, p. Wojnowicz, który cieszy się wielką popularnością w okęgach powstałych, przybył tu w tej chwili z Zadaru (Zara), ażeby poinformować ministrów co do prawdziwego położenia rzeczy, z którym jest on dokładnie obeznany. Obawiają się tu, że p. Wojnowicz przybył za późno, i rzeczywiście, cel pojednawczy jego podróży nie może być obecnie tak łatwo osiągnięty, jakby to mogło mieć miejsce przed 25-m października, to jest wówczas, kiedy ministrowie nie byli jeszcze rzekli się wszelkiego bezpośredniego oddziaływania na wypadki w Bocca di Cattaro. — Rząd zgodził się na żądane przedłużenie sesji niektórych sejmów krajowych. Sejm niższy i wyższy-austriacki obradować będą do 6-go listopada; co się zaś tyczy sejmu galicyjskiego, powiadają, że sesja jego przedłużoną zostanie aż do 15-go listopada, lecz wiadomość ta oparta jest jedynie na informacjach prywatnych ze Lwowa, które wymagają potwierdzenia. (Nordd. A. Z.)

* (Wypadki w Bocca di Cattaro). Pisma wiedeńskie podają znowu obszernie wiadomości o wypadkach w Bocca di Cattaro. Do *Wanderera* piszą z Zadaru (Zara) pod datą 25-go października: „Po rozpoczęciu w zeszłą sobotę działań wojennych w kierunku z Cattaro do Budua, rezultat pierwszego starcia był o tyle godny pożałowania, że wojska poniosły ciężkie straty i odparte zostały napowrót do Cattaro. Powstańcy opanowali fort S. Giovanni, pomiędzy Cattaro i Budua, który to fort posiadał załogę złożoną z 60 ludzi i dowodzoną przez oficera Weiss'a. Po bohaterkiej obronie, żołnierze zostali częścią wycięci, częścią ranieni, dowódca zaś ich poległ. Powstańcy nie tylko zajęli okolice miasta Budua, lecz zagrażają nawet, jak powiadają, mieszkańcom tamecznym wytypieniem ich, jeżeli nie chwycą za oręż w interesie powstania. Wczoraj zaszła znowu utarczka, przyczem obie strony poniosły znaczne straty. Powstańcy, którzy zmusili działające wojska cesarsko-królewskie do odwrotu do Cattaro, opanowali po długim oporze dwa forty, które zaopatrzone zostały 22-go października w żywność, mianowicie Dragali i Cerkwice. W Trjesie wszadło znowu na statki kilka pułków przeznaczonych do Cattaro, i powiadają, że jeszcze większa ich liczba posłana zostanie na widowie powstania, albowiem w sferach militarnych panuje przekonanie, że dla usmierzenia powstania potrzeba mieć 25,000 ludzi. Wszyscy urzędnicy z Castelnuovo, Risano i Perato udali się do Cattaro, gdzie wszedli na statki wojenne. W innej korespondencji *Wanderera*, w której opisana jest pierwsza wyprawa wojsk na powstańców, która zakończyła się odwrotem, powiedzano między innemi: „Podczas odwrotu, znikło trzech żołnierzy, których znaleziono następnego dnia na drodze zabitych wystrzałami z karabinów. Przewieziono ich do Cattaro dla pochowania. Tegoż dnia, wojska cesarsko-królewskie wzięły do niewoli pod Risano dwóch powstańców silnie uzbrojonych, z których ranili kilku żołnierzy i zabili jednego z nich. Jeńcy ci odprowadzeni zostali do Cattaro, gdzie rozstrzelano ich z wyroku sądu wojennego. W bitwie z 20-go października, wzięto do niewoli jedenastu powstańców, w tej liczbie dwóch czarnogórców uzbrojonych; obiega pogłoska, że miano ich wczoraj rozstrzelać. Zresztą pisma austriackie poprzestają na bardzo ostrem krytykowaniu środków przedsięwziętych dotąd przez rząd dla przytłumienia powstania, oraz na zepowiadaniu nowych, rozleglejszych środków. Podług *Die Presse*, w razie dłuższego trwania i wzmagania się powstania dalmackiego, ma być posłana na widowie rozruchów, zamiast pojedynczych pułków, jak to miało miejsce dotąd, od razu znaczna liczba wojsk. Obiega pogłoska, że dywizja konsystująca w Wiedniu

przeznaczoną została do tego przez kancelarję wojenną. Dowódca tej dywizji, feldmarszałek-porucznik baron Filipowicz, uchodzi z jednej strony za zdolnego generała, z drugiej zaś strony zna dokładnie język i zwyczaje powstańców, sam bowiem jest słowianinem południowym; oprócz tego imię jego znane jest z dobrej strony tym ludom, u których brat jego zyskał dla siebie przywiązanie, będąc u nich gubernatorem. Wojska dywizji pomienionej słyną z tego, że są doskonale wyćwiczone w działaniach w rozsypce, co ma wielką doniosłość w wojnie prowadzonej w górach. Obok tego, za wojskami temi przemawia i ta okoliczność, że żołnierze czterech pułków piechoty tej dywizji (z wyjątkiem co najwyżej jednego pułku) i trzech batalionów strzelców, są mieszkańcami gór, i z tego powodu potrafią przeleźć dać sobie radę w okolicach skalistych i górzystych, niż synowie równin, którym przy każdym nowem poruszeniu trudno jest zorjentować się w razie ciągłego ograniczenia widnokręgu i nieustannych zmian w charakterze miejscowości. Zapowiedzenie środka tak rozległego świadczy w każdym razie o tem, że dotąd nie daje spozstrzegać się żadna oznaka zmniejszenia się lub zwalczania powstania. — Postawa Czarnogórze względem powstania dalmackiego, przedstawiana jest ciągle przez pisma wiedeńskie jako niebezpieczna. Wszelakoż *Die Presse* przyznaje, że wina w tem ciąży nie na księciu, który chce przestrzegać neutralność bezwarunkową, lecz na ludności czarnogórskiej, która nie chce spoglądać nieczynnie na walkę, którą staczają jej pobratymcy. Skutkiem tego miało wyniknąć nieporozumienie pomiędzy ludnością i rządem. — Co się tyczy środków przedsięwziętych przez rząd turecki dla przeszkodzenia wzmożeniu się powstania, do *Neue Wiener Tagbl.* donoszą, że serdar Omer-pasza, znajdujący się w Albanji, i Savfet-pasza, dowodzący wojskami w Serajewie, zawiadomieni zostali przez telegraf, że przedsięwzięto środki dla jak najrychlejszego posłania im dostatecznych posiłków. Okręt wojenny znajduje się w drodze do Klecka. (Nordd. A. Z.)

Francja.

* (Artykuł 57 konstytucji) według nowej uchwały senatu, przedstawionej pod rozpatrzenie rady stanu, brzmi jak następuje: Merowie i pomocnicy ich mianowani są przez władzę wykonawczą. Nie mogą oni być brani zewnątrz rady municypalnej, jak tylko w warunkach prawem oznaczonych. (La Fr.)

* (Deputowani). P. Schneider odjechał do Creuzot. Zresztą liczba deputowanych obecnych w Paryżu, która w ostatnich czasach była dosyć znaczną, zmniejszyła się bardzo w tych dniach, gdyż wszyscy prawie odjechali do swoich departamentów, przekonawszy się, że sesja prawodawcza nie będzie otwartą przed 29 listopada. (La Fr.)

* (Sobór powszechny). Paryż, 28 października. Margrabia de Banneville, ambasador francuzki przy stolicy apostolskiej, odjechał wczoraj wieczorem do Rzymu. P. de Banneville otrzymał osobne instrukcje dotyczące soboru powszechnego, którego obrady rozpoczną się w Rzymie 8-go grudnia. *Mémorial dipl.* zapewnia, że instrukcje te zgodne są z duchem okólnika księcia La Tour d'Auvergne z d. 8-go września, w którym rząd francuzki objaśnia, że chociaż nie wyszła osobnego posła na sobór, nie będzie jednakowoż obojętny na jego obrady. (La Fr.)

* (Baron Werther). Paryż, 29 października. Donoszą, że jutro przybędzie do Paryża baron Werther, nowy poseł pruski. (La Fr.)

Włochy i Rzym.

* (Podróż N. Królowej Wirtemberskiej). *Corr. italienne* pisze pod datą 25 października: Najjaśniejsza Królowa Wirtemberska Olga, podróżująca incognito pod nazwiskiem hrabiny Teck, spodziewana jest, wraz z Jej siostrzenicą, Wielką Księżniczką Wiarą Konstantynówną, dziś wieczorem we Florencji.

* (Książę rumuński). Toż pismo donosi: Książę Karol rumuński uda się do Florencji prawdopodobnie pierwszych dni listopada. Główny cel tej podróży zależy na złożeniu wizyty królowi włoskiemu.

* (Zjazd monarchów). Do *Pressy* wiedeńskiej piszą z Florencji, że na postawione na dworze tamecznym zapytanie w przedmiocie zjazdu cesarza austriackiego z królem włoskim przy powrocie cesarza z Egiptu, Wiktor-Emanuel zaproponował Brindisi jako miejsce, w którym obaj monarchowie mają się zjechać. Podług wszelkiego prawdopodobieństwa, miejsce to zostanie przyjęte, jeżeli położenie rzeczy w Dalmacji i w graniczących z nią prowincjach tureckich dozwoli wykonać w zupełności

program podróży cesarza austriackiego. (Nordd. A. Zing.)

* (Proces). Uwaga powszechna we Florencji zwrócona jest obecnie prawie wyłącznie na rozprawę sądową w procesie Lobbja, który rozpoczął się 26-go października. Proces ten potrwa prawdopodobnie długo, albowiem wezwano do sądu nie mniej jak 212 świadków. Wiadomo, że oskarżenie skierowane jest przeciw zmyśleniu oskarżenia. Oskarżonymi są, oprócz Lobbji, profesor Martinati, Cernignati, Novelli i Benelli. Rząd przedsięwziął wielkie środki ostrożności dla utrzymania porządku i spokojności. Wszędzie na ulicach uwijają się karabinierzy i policjanci. (Nordd. A. Z.)

* (P. Nigra). Czytamy w tymże dzienniku: Niektóre dzienniki włoskie należące do opozycji i niektórzy nowiniarze zagraniczni, chcieli przywiązywać wielką wagę do obecności p. Nigry we Florencji, pod względem tak polityki wewnętrznej, jak i naszych stosunków międzynarodowych. Wszystkie przypuszczenia, jakie robiono w tym względzie, porzuczone są zasady. P. Nigra upraszał rząd o urlop na jeden miesiąc, na kilka dni przed wyjazdem cesarza woję francuzów z Paryża. Udał się on był do Wiednia, jak o tem donosiły gazety, następnie zaś dyplomata ten przedsięwziął wycieczki do Lombardji i do Piemontu. W tym dniu, w którym upłył termin udzielonego mu urlopu, p. Nigra wrócił do Paryża, lecz przed powrotem na swe stanowisko, chciał on przepędzić dwa lub trzy dni we Florencji. Ci, którzy chcą upatrywać w krótkim pobycie p. Nigry we Florencji wskazówkę lub dowód wielkich i sekretnych kombinacji politycznych, dają zbyteczną wiarę pozorom, lecz zauważyć należy, że nawet te pozory nie istnieją wcale.

Turecja i ziemie słowiańskie.

* (Kwestja turecko-egipska). Czytamy w dzienniku *Patrie* pod datą 30-go października: Ostatnie depeze z Kostantynopola donoszą, że niektórzy członkowie ciała prawodawczego czynią usiłowania energiczne dla nakłonienia sułtana do zaniechania podróży do Egiptu na uroczystość otwarcia kanału suezkiego. Do tej atoli chwili, żaden kontr-rokaz nie został wydany i przygotowania do podróży robione są w dalszym ciągu; lecz Porta ma, jak powiadają, zastanowić się znowu nad tą kwestją i zakomunikować 3-go listopada swą decyzję. W razie gdyby sułtan zaniechał zamiaru udania się do Egiptu, wice-król udałby się ze swej strony niezwłocznie do Kostantynopola, dla złożenia wizyty sułtanowi i dla podziękowania mu. Pomyśl ten, powzięty przez mocarstwa, które poleciły swym reprezentantom działać w tym duchu, uważany jest jako zdolny położyć koniec zajściu turecko-egipskiemu.

* (Podróż sułtana) do Egiptu stanowczo została zadecydowaną. *La Patrie* podaje następujące w tym względzie szczegóły: „Depeze z Kostantynopola donoszą, że sułtan odjedzie do Egiptu w towarzystwie wszystkich urzędników dworu, wielkiego wezyra, ambasadorów mocarstw zagranicznych i Mehmeda-Dżemil-paszy, ambasadora najwyższej Porty w Paryżu. D. 3-go listopada Hassan-effendi, pierwszy adjutant wielkiego wezyra i Serfir-effendi, jenerałny sekretarz ministerstwa spraw zagranicznych, odjadą do Kairu z depezą od wielkiego wezyra, w której tenże doniesie o postanowieniu i dniu przyjazdu sułtana do Egiptu. Przed odjazdem sułtana mianowany zostanie według zwyczaju kaimakan, dla pełnienia obowiązków wice-wezyra podczas jego nieobecności. Ponieważ pieczęcie państwa powierzone są wielkiemu wezyrowi, wysoki ten dygnitarz nie powinien nigdy opuszczać stolicy, jak tylko dla towarzyszenia sułtanowi. W razie podobnego wypadku powinien on kazać się zastąpić kaimakanowi, którego władza ustaje po jego powrocie. *La Patrie* dodaje, że wice-król Egiptu dowiedziawszy się o tem postanowieniu, wydał rozkaz przygotowania dla zwierzchnika „wyjątkowego przyjęcia. (Nora)

Hiszpanja.

* (Kwestja kandydatury). Niektóre dzienniki zapytują się, czy twórcy kandydatury księcia genuńskiego pewni są jej przyjęcia ze strony rodziny księcia, gdyż jak wiadomo przyszedł król hiszpański znajduje się jeszcze w kolegium; ale *Impracial* zapewnia, że jenerał Prim zaręczał za przyjęcie tej kandydatury. *Iruac-Bat* donosi z swojej strony, że królowa Izabela abdykować miała na korzyść księcia Asturji i że przesłała rejentowi akt swojej abdykacji. *Correspondencia* wreszcie utrzymuje, że progresiści wraze wyboru księcia genuńskiego i przyjęcia przez niego korony postanowili wynieść jenerała Prima na stopień reagenta. (La Fr.)

Belgja.

* (Wybory). Manifestacja wyborcza staje się

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФИЦИАЛЬНЫЕ ОБЪЯВЛЕНИЯ.

UWADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНИЯ И ПРИВИЛЕГИИ.

N. D. 7476. *Правительственная Комиссия Юстиции.*

Применяясь к 44 ст. Гражданского Судопроизводства, объявляет, что решением Калишского Гражданского Трибунала от 23 Апреля (5 Мая) с. г. по иску Марии Грабовской, урожденной Гилле состоявшейся, постановлен спрос свидетелей относительно безвестно отсутствующего Юлиуса Гилле (Juliusza Hille) и для производства такого, назначен Подсудок Шадковского Мирного Суда.

Г. Варшава. 1 (13) Октября 1869 г.
Начальник Отделения, Пухальский.

W zastępowaniu się do art. 44 K. C. P. podaje do wiadomości osób interesowanych, że Trybunał Cywilny w Kaliszu wyrokiem z dnia 23 Kwietnia (5 Maja) r. b. na powództwo Marii z Hillerów Grabowskiej wydanym śledztwo co do zaginionego Juliusza Hille, nakazał i do wyprowadzenia takowego Podśledka Sądu Pokoju Okręgu Szadkowskiego wyznaczyć.

Warszawa d. 1 (13) Października 1869 r.
3—1 Naczelnik Wydziału, Puchalski.

N. D. 7719. *Правительственная Комиссия Юстиции.*

Объявляет, что полученное официальным путем свидетельство о смерти Ивана Завидского (он же Завидский и Загацкий) умершего 14 Марта 1868 г. в ст. Петербурга препровожден к Царскому Прокурору при Варшавском Гражданском Трибунале для дачи ему соответственно 94 ст. Гражданского Уложения, законного хода.

Г. Варшава, 10 (22) Октября 1869 г.
Начальник Отделения, Пухальский.

Podaje do wiadomości osób interesowanych iż otrzymany w drodze urzędowej akt zejścia Jana Zawidzkiego w. Zawickiego albo Zawackiego, w dniu 14 Marca 1868 roku w St. Petersburgu zmarłego, pochodzącego z wsi Natolina Powiatu Warszawskiego, przesłany został Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, dla nadania mu odpowiedniego art. 94 K. C. skutku prawnego.

Warszawa d. 10 (22) Października 1869 r.
2—3 Naczelnik Wydziału, Puchalski.

N. D. 7305. *Департамент Торговли и Мануфактур.*

На основании 145 статьи Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляет, что 1 Августа сего года, поступило в оный прошение Г. Каупе о выдачу иностранцу Вильяму Меткафу 5-летней привилегии на усовершенствованного устройства спиральных пружины и станок для их изготовления.

2—3 17 Сентября 1869 года.

N. D. 7306. *Департамент Торговли и Мануфактур.*

На основании 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляет, что 4 Августа с. г. поступило в оный прошение Гражданских Инженеров Брандона и Моркина Брауна о выдачу иностранцу Мартену 5-летней привилегии на усовершенствование в приготовлении металлических патронов.

2—3 17 Сентября 1869 года.

N. D. 7307. *Департамент Торговли и Мануфактур.*

На основании 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляет, что 13 Августа сего года поступило в оный прошение Г. Армандо о выдачу иностранцу Мартину 5-летней привилегии на применение жидких водоуглеродов для производства высокой температуры, потребной для металлургических и керамических операций.

2—3 17 Сентября 1869 года.

N. D. 7308. *Департамент Торговли и Мануфактур.*

На основании 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляет, что 5 Августа с. г. поступило в оный прошение Г. на Пиддингтона о выдачу иностранцам Гадду и Морру 5-летней привилегии на усовершенствование в ткацких станках.

2—5 17 Сентября 1869 года.

N. D. 7309. *Департамент Торговли и Мануфактур.*

На основании 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляет, что 16 Августа сего года поступило в оный прошение гражданского инженера Рейса о выдачу иностранцам Ингль и Кодль 10-летней привилегии

на новый способ очищения сахара от патоки, посредством сахарного раствора.

2—3 17 Сентября 1869 года.

N. D. 7310. *Департамент Торговли и Мануфактур.*

На основании 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляет, что 27 Августа сего года поступило в оный прошение Инженера М. Попова о выдачу ему 10-летней привилегии на двойной ступах.

2—3 17 Сентября 1869 года.

N. D. 7312. *Департамент Торговли и Мануфактур.*

На основании 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляет, что 13 Августа сего года поступило в оный прошение Г. Матве о выдачу иностранцу Августу Коллету 5-летней привилегии на усовершенствование в приготовлении сахара и алкоголя.

2—3 17 Сентября 1869 года.

N. D. 7313. *Департамент Торговли и Мануфактур.*

На основании 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляет, что 13 Августа с. г. поступило в оный прошение Г. Армандо о выдачу иностранцу Ренату Оливье, 5-летней привилегии на усовершенствование в устройстве велосипедов.

2—3 17 Сентября 1869 года.

N. D. 7993. *Сувальское Губернское Правление.*

На основании 1-й Ст. Высочайшего Указа 25 Апреля (7 Мая) 1850 года, вызывается самовольно отлучившихся за границу жителей Волковышского Уезда, гмины Поезгоры: деревни Обшуты Юзефа и Матвья Станкевичей, деревни Оментышки Антона Ичковского, дер. Шварлишки Гиришу и Мендела Рубиничей, дер. Балачуны Викентия Рухевича, дер. Бобровники Лейбу Бурштейна, Давке и Берку Вобровицких, Берку Почтаровского, Франца Игуновца, Викентия Ругениса, дер. Улиногары, Петра Лозовского, дер. Стернишки Матеуша Домбровского, дер. Владышки Юрия Войновича и дер. Поросе Меера Пошиманского, чтобы они в течение 6 недель со дня припечатания настоящего вызова возвратились в Царство Польское и явились к ближайшему Полицейскому Начальству, в противном же случае будут с них поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложения 1847 года, о наказаниях уголовных и исправительных.

Г. Суваляки, Октября 17 дня 1869 года.
1—1 Советник, Янишевский.

N. D. 7921. *Сувальское Губернское Правление.*

На основании 1-й Ст. Высочайшего Указа 25 Апреля (7 Мая) 1850 г., вызывается самовольно отлучившихся за границу жителей Сувальского уезда, гмины Куново, Израил Фельмана, чтобы он в течение шести недель со дня припечатания настоящего вызова возвратился в Царство Польское и явился к ближайшему полицейскому начальству, в противном же случае, будут с него поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложения 1847 года, о наказаниях уголовных и исправительных.

Г. Суваляки, Октября 14 дня 1869 года.
1—1 Советник, Янишевский.

N. D. 7949. *Уряд Лотерей в Крестовце Польском.*

Stosownie do § 5 przepisów i objaśnień planu 113 Loterii Klasycznej, ciągnięcie 4 klasy tejże loterii odbywać się będzie w dniach 27 i 28 Października (8 i 9 Listopada) roku bieżącego od godziny 10-jej z rana w sali Banku Polskiego, o czym Urząd Loterii podaje do wiadomości, uprzedza zarazem wszystkich w tej loterii grających, aby z odmianą swych losów pospieszali, gdyż wygrana, jakaby przypaść mogła, tylko okazielowi losu z klasy właściwej płaconą będzie.

Warszawa d. 17 (29) Października 1869 r.
Naczelnik Urzędu, Loeschern.
Sekretarz, J. K. Noński.

N. D. 7932. *Надзиратель 1-го Округа Варшавского Акцизного Управления.*

Надзиратель 1-го Округа Акцизных Сборов Варшавской и Сиднейской Губерний, имея честь довести до общего сведения, что открытый лист, выданный Г. Управляющим Акцизными Сборами Варшавской Губернии Надсмотрщику Хелминскому, для свободного входа во все места приготовления и продажи питей, обложенных платежом акциза, утерян, и взамен которого дан Надсмотрщику Хелминскому новый открытый лист, а потому первый открытый лист, считается недействительным и буде у кого таковой окажется, то

должен быть представлен во внутреннее мн. Окружное Управление для уничтожения.

Г. Варшава, Октября 17 дня 1869 г.

Окружной Надзиратель, (.....).

N. D. 7904. *Надзиратель 4-го Округа Калишского Акцизного Управления.*

Симь объявляет: что выданная из Ченстоховского Окружного казначейства содержателью оптового склада в вольварке Плавно, Гмины Гидле, Ново-Радомского Уезда, Петроковской Губернии Соломону Векелеру, засвидетельствованная Калишским Губернским Акцизным Управлением книга провозных свидетельств от № 34126 по 34225, объявлена Векелером утерянною, а потому если где либо книга сия окажется! то ее следует представить в Окружное Управление, так как Векелеру выдана новая.

Г. Ченстохов, Октября 15 дня 1869 г.
Бухгалтер, (.....).

N. D. 7944. *Синдик тимчасовий маси упадощі Адама Чодоубського.*

Stosownie do art. 502 K. H. wzywa wszy- skich wierzycieli, aby w ciągu dni 40 od da-

ty niniejszego ogłoszenia, osobiście lub przez pełnomocników stawili się przed Syndykem masy i temuż oświadczyli, jakiej sumy są wierzycielami, nadto aby papiery należności ich udowalniające na ręce W-go Andrychewicza Pisarza Trybunału Handlowego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego pod skutkami prawa i prekluzji złożyli.

Warszawa d. 17 (29) Października 1869 r.
Seweryn Chmielewski, obrońca sądowy.

N. D. 7945. *Синдик тимчасовий маси упадощі Адама Чодоубського.*

Ogłasza, że na zasadzie upoważnienia W-go Sienker Sędziego Komisarza tejże masy, z dnia 17 (29) Października r. b. sprz- dane będą przez publiczną licytację: wina rozmaite, araki, octy, meble, rygały sklepowe i tym podobne przedmioty, w domu pod Nr. 1752 przy ulicach Nowy Świat i Książęcej w dniu 27 Października (8 Listopada) następujących r. b. o godzinie 11 z rana, aż do ukończenia takiej, a to za gotowiznę natychmiast po przybyciu płacić się mającą.

Warszawa d. 17 (29) Października 1869 r.
Seweryn Chmielewski, obrońca sądowy.

OGŁOSZENIA PRYWATNE. ЧАСТНЫЕ ОБЪЯВЛЕНИЯ.

N. D. 7756.

RUSKIE TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ OD OGNI W PETERSBURGU, z Kapitałem Zakładowym Rsr. 2,500,000.

Przyjmuje ubezpieczenia wszelkiego rodzaju ruchomości, domowych towarów, ruchomości i zapasów fabrycznych i gospodarskich, przeciw stratom od ognia, pod bardzo korzystnymi warunkami.

Regulowanie strat i wypłata należności odbywa się na zasadach sprawiedliwych, z wszelką możliwą szybkością.

Dla ubezpieczenia się w Towarzystwie Ruskim, pozwolenie Rządowej Instytucji asekuracyjnej, stosownie do postanowienia Komitetu Urządzającego z dnia 6 (18) Września 1868 r. nie jest więcej wymagane.

Generalny Agent,

NIKOLAJ ROTWAND.

Biuro przy ulicy Elektoralnej w domu W. Feldhusen pod Nr. 4, (dawniej 745/6) obok gmachu Bankowego. 2—6—16610.

N. D. 7950.

Fabryka Wyrobów Kusnierskich i Zamszowych pod firmą

RAKOWIECKI I WERNICKI

zawarłszy stosowną umowę z p. Pawłowskim właścicielem Składu Futur, podaje do publicznej wiadomości, iż sprzedaż wyrobów powyższej fabryki odbywać się będzie w Warszawie w Składzie Futur

P. W. PAWŁOWSKIEGO

w Hotelu Europejskim przy ulicy Krakowskie-Przedm. Nr. 414.

Fabryka przedewszystkiem poleca Szanownej Publiczności Kożuszki nie mające żadnej niemiłej woni i nie twardniejące od deszczu, bardzo praktyczne dla panów myśliwych i Rolników, jak również dla gospodyń wiejskich, tudzież kobiet trudniących się handlem w miejscach nieopalanych, po cenach od rsr. 13 i wyżej za sztukę.

Oprócz powyżej wyszczególnionych przedmiotów, w Składzie Futur p. Pawłowskiego znaleźć można wszelkie tak zwane galanterijne wyroby fabryki, jako to: kaptany, kapelusiki i czapki damskie, mufki, kołnierze, dywaniki barankowe w najrozmaitszych deseniach i kolorach, słowem wszelkie wyroby fabryki. Przytem fabryka ma zaszczyt zwrócić szczególną uwagę Szanownej Publiczności na bardzo ważną okoliczność, to jest: że sprzedaż wszelkich wyrobów fabryki powyższej odbywać się będzie w sklepie pana Pawłowskiego po cenach fabrycznych stałych, przez fabrykę na każdym przedmiocie oznaczonych. 13524

N. D. 7943.

Fabryka Odlewów Żelaznych i Machin Rolniczych

SAMSONA KOPELMAN

pod Zakrocymiem.

Ma zaszczyt zawiadomić, iż w ostatnich czasach rozprzestrzeniła zakres swych czynności, wyrabiając naczynia kuchenne z białą polewą, wedle najświeższych fasónów, które to wyroby w niczem nie ustępują zagranicznym.

Główny Skład tych naczyń powierzonym został P. L. Endler, sklep utrzymującemu w Warszawie przy ulicy Granicznej pod Nr. 1078 (4 nowy) wprost ulicy Grzybowskiej, który zarazem upoważniony jest do przyjmowania wszelkich obstarunków i modeli.

Sprzedaż odbywa się po stałych cenach fabrycznych, wedle ustanowionego przez Zarząd Fabryki Cennika. Kupujący większe partie, otrzymuje stosowny rabat.

Posiadając znaczne zapasy materiałów, fabryka jest w stanie wszelkie zamówienia z dokładnością i szybkością wykonać, i po cenach umiarkowanych dostarczać. 1 3—13508

N. D. 7942. *Osoba wyżej ukształcona z Prus, syn właściciela większego majątku tamże, posiadający języki polski i niemiecki, który praktykował w wzorowych gospodarstwach z fabrykami, znający przytem dokładnie fach gorzelniczy i dystylatorski, na to zaopatrzony w chlubne świadectwa, życzy sobie przyjąć miejsce odpowiednie wyższego urzędnika gospodarczego.*

Blizsze wiadomości w Redakcji Dziennika Warszawskiego. 13608

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФИЦИАЛЬНЫЕ ОБЪЯВЛЕНИЯ.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 7954. *Trybunał Cywilny w Siedlcach.*
Na żądanie obrońcy Prokuratorji w Królestwie Polskiem, imieniem Skarbu działającego, ogłasza pierwszą regulację hipoteki, gruntów, ogrodu i łąk klasztoru Ks. Reformatorów w Węgrowie, na Skarb przesyłanych jakimi są:
A. Grunta zwane: „Ogrody Gródzkie” położone po za miastem Węgrowem w stronie północnej klasztoru, przy gościńcu, wiodącym do miasta Miedzwy, z innych zaś stron dotykające ogrodów i łąk miejskich plotem zamkniętym, obejmujące ogólnej przestrzeni morg 9 pret. 270.
B. Ogród położony w mieście Węgrowie niedaleko klasztoru, zwany Pelkowskim, poczynający się od ulicy Długiej czyli targu Końskiego, a ciągnący się do ulicy Tylniej, pomiędzy ogrodami z jednej strony mieszczanina Tomasza Renkiewicza, a z drugiej strony Jana Toczyńskiego, ogólnej przestrzeni obejmujący pret. 200.
C. Łąka położona za rzeką Liwcem pod wsią Krypą pomiędzy łąkami folwarku Tuszczyńskiego w ograniczeniu palami dewizem oznaczonym morg 12 pr. 266.
D. Łąka zwana po Zalewskiej, położona po za miastem Węgrowem przy drodze do miasta Liwa wiodącej, pomiędzy gruntami i łąkami miejskimi, obejmująca w ograniczeniu opalowaniem morg 54.
E. Łąka zwana „na Piworach”, położona bliżej klasztoru po za miastem Węgrowem, między gruntami i łąkami miejskimi, obejmująca w ograniczeniu opalowaniem morg 2 pret. 63.
Do dopełnienia powyższej regulacji przed Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej, Trybunał wyznacza termin na dzień 5 (17) Lutego 1870 r. godzinę 10 przed południem, na której wzywa strony interesowane pod prekluzją prawem zastrzeżoną.
Siedlce d. 15 (27) Października 1869 r.
Prezes Trybunału, Tyszlér.
Sekretarz Czarnowski.

N. D. 7969. *Sąd Pokoju w Radymnie.*
Wydział Hypoteczny.
Z powodu żądania nowej regulacji hipoteki:
Nieruchomości miejskiej w m. Jadowie Powiatu Radymieńskiego Gubernji Warszawskiej pod Nr. 33 przy ulicy Warszawskiej położonej składającej się z domu parterowego, oficyny, komórki, wozowni drewnianych, gontami krytych i placu na którym są pobudowane
Uwładzania interesentów, że takowa regulacja nastąpi w Sądzie tutejszym w dniu 5 (17) Lutego 1870 roku o godzinie 10-tej z rana.
Wzywa ich przeto, aby do takowej osobliście lub przez pełnomocnika urządzenie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokołu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.
Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie, podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hipotekach z r. 1818 przepisanej.
Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanych, w terminie do regulacji nie stawili się, tenże na żądanie któregośkolwiek z interesentów na krę od r. 1 kop. 50 do r. 7 kop. 50 skazany zostanie i podług art. 150 tegoż prawa, utracą wszelkie dobrodziejstwa prawne, względem swych wierzycieli.
Ogłoszenie decyzji jaka wskutek aktu regulacji wydana będzie nastąpi na najpierwszej po terminie sesji i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.
Interesenci przeto bez dalszego wzwania, w tymże dniu ogłoszeniu jej przytomni być powinni.
Radymin d. 15 (27) Października 1869 r.
Podsekretarz, w z. Kowalewski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 7834. *Варшавское Губернское Правление.*
Симъ объявляетъ, что 5 (17) ноября сего года въ 12 часовъ утра будутъ производиться въ Варшавскомъ Губернскомъ Правлении на поставку каменного угля для Варшавской Следственной тюрьмы, Полицейского ареста при Магистратъ г. Варшавы и для ареста за долги въ г. Варшаву около 15,300 пудовъ, въ теченіи одного года, считая съ 1 (13) Января 1870 по тоже число 1871 года изъятые торги съ понижениемъ, на какое предположено начать съ нынѣшней контрактной цѣны 12½ коп. за одинъ пудъ.

Желающие принять на себя поставку объявлены представить въ Губернскомъ Правлении при торгахъ въ залогъ монетою, кредитными бумагами принимаемыми въ залогъ при казенныхъ подрядахъ, сими послѣдними, считая по курсу 300 руб., равно представить гильдейское свидѣтельство 2-й гильдіи, или обязательство приобрести такое съ 1 Января 1870 г. въ обеспечение же сего обязательства представить при казначейской суммѣ деньги причитающіеся къ уплатѣ въ казну за помянутое свидѣтельство.

Условія поставки будутъ представляемы желающимъ ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней въ присутственное время въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи.

Г. Варшава, 13 Октября 1869 года.
Вице-Губернаторъ, Даниловъ.
Совѣтникъ, Пухальскій.
Старшій Двлопроизводитель, Яновскій.

N. D. 7725. *Варшавское Губернское Правление.*

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи его 4 ноября с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться посредствомъ запечатанныхъ объявленій торги, на отдачу въ оптовый подрядъ окончателю постройки шоссейной дороги 2 разряда отъ города Нешавы до Нешавской станицы Варшавско-Бромбергской желѣзной дороги, согласно утвержденной сметѣ въ 2,438 р. 68½ к.

Къ торгамъ надлежитъ представить залогъ въ 244 р., а лице, за которымъ состоитъ подрядъ, обязано дополнить оный до 1/4 части торговой суммы, кондицій могутъ быть разсматриваемы контрагентами въ дежурной комнатѣ Губернскаго Правленія во всякое время 10 Октября 1869 г.

(Образецъ объявленія), на бумаге тридцати копѣечнаго достоинства

Объявленіе.
Велѣдствіе вызова Варшавскаго Губернскаго Правленія, отъ 10 Октября с. г. житей (тутъ объяснить мѣсто жительства, а если въ Варшавѣ то улицу и № дома) симъ объявляю, что постройку шоссейной дороги отъ города Нешавы до Нешавской станицы Варшавско-Бромбергской желѣзной дороги, принимаю на себя въ подрядъ за (столько) то прописью безъ поправокъ и подчистокъ) согласно условіямъ, уже разсмотрѣннымъ мною и подписаннымъ.

Въ обеспечение сего представляю въ залогъ (столько) то р. то есть билетъ въ суммѣ 00 р. или наличными 00 р. прописью), или же квитанцію такого то казначейства въ принятіи въ депозитъ (столько) то).

Въ удостовѣреніе чего настоящее объявленіе собственноручно подписую (написать четко имя и фамилію, мѣсто отъ куда писано, число, мѣсяцъ и годъ).

г. Варшава 10 Октября 1869 года.
за Совѣтника, Пашковскій.
Двлопроизводитель, Прилуцскій.

N. D. 7522. *Петроковское Губернское Правление.*

Симъ объявляетъ, что 28 Октября 9 ноября 1869 года въ 12 часовъ утра въ присутствіи Губернскаго Правленія будутъ производиться посредствомъ запечатанныхъ пакетовъ торги, на поставку матеріаловъ обмундированія для Земской Стражи Петроковской Губерніи, въ общей сложности или порознь на каждый предметъ, по сроку 1870 г. по утвержденнымъ образцамъ, а именно:

1. Сукна темнозеленаго около 900 аршинъ.
 2. Сукна сѣрсиняго около 600 арш.
 3. „ „ оранжеваго Гвардейскаго 2 ар. 118½ верш.
 4. Холста рубашечнаго 23 вер., ширины до 800 арш.
 5. Коленкоручернаго 420 аршинъ.
 6. Пуговицъ томпаковыхъ большихъ 8064 штукъ.
 7. Пуговицъ томпаковыхъ малыхъ 1344 штукъ.
 8. Галуна золотого на петлицы и обшлаги для 61 стар. стражниковъ.
 9. Золотого шнура для плечевыхъ петель 61 ст. стражниковъ.
 10. Шнура оранжеваго гаруснаго на плечевыя петли для стражниковъ 672 аршина.
 11. Тесьмы желтой Гарусной:
широкой 30 арш
„ узкой 30 арш.
 12. Мѣдно вызолоченныхъ бомбочекъ 1628 штукъ.
 13. Батильковъ на 275 стражниковъ.
 14. Фламенскаго Гвардейскаго полотна 2142 арш.
- Каждый желающій приступить къ торгамъ долженъ представить объявленіе свое на имя Губернскаго Правленія с. надписью на конвертъ, на какую цѣну подано объявленіе равно за ор. въ 400 руб. наличными деньгами или процентными бумагами принимаемыми въ залогъ.

Подробныя условія и образцы матеріаловъ могутъ быть пересматриваемы въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія ежедневно исключая праздничныхъ дней.

Объявленія должны быть написаны четко и безъ поправокъ на гербовой бумагѣ 30 коп. достоинства, по ниже показанной формѣ.

Форма объявленія.

Велѣдствіе объявленія Петроковскаго Губернскаго Правленія 3 (15) Октября 1869 г. симъ объявляю, что принимаю на себя поставку матеріаловъ обмундированія для Земской Стражи Петроковской Губерніи по утвержденнымъ для сего образцамъ за ниже слѣдующія цѣны (здѣсь прописать матеріалы и цѣны, сіи послѣдніе словами и цифрами). Залогъ 400 р. прилагаю и за полученіемъ такового, если торги не останутся за мною, обязываюсь явиться лично. Подробныя условія я читалъ и на оныя соглашаюсь.

Постоянное мое жительство въ Н., писалъ въ Н., дня, мѣсяца, 1869 г.

(Подписать имя и фамилію).
Г. Петроковъ, 3 (15) Октября 1869 г.
2—3 Совѣтникъ, (.....).

N. D. 7729. *Петроковское Губернское Правление.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ присутствіи сего Правленія будутъ производиться 3 (15) ноября с. г. публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на исправленіе и перестройку 15 мостовъ въ г. Петроковѣ, начиная со сѣмт. суммы 2,088 р. 84½ коп.

Желающие взять этотъ подрядъ должны до 12 часовъ дня выше прописаннаго числа, представить въ присутствіе заявленія, составленныя по ниже изложенной формѣ на гербовой бумагѣ 30 копѣчнаго достоинства, написанныя четко безъ поправокъ и подчистокъ, съ приложеніемъ квитанціи Петроковскаго или другаго казначейства, на внесенный временный залогъ въ количествѣ 209 р., наличными деньгами, или процентными бумагами принимаемыми въ залогъ на основаніи существующихъ постановленій.

На конвертъ слѣдуетъ написать: „въ Петроковское Губернское Правленіе, объявленіе на подрядъ исправленія и перестройки мостовъ въ г. Петроковѣ.”

Подробныя торговныя условія, и сметы могутъ быть пересмотрѣны ежедневно за исключеніемъ табельныхъ и праздничныхъ дней, въ Административномъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія.

Форма объявленія.

Велѣдствіе опубликованія Петроковскаго Губернскаго Правленія, симъ объявляю, что обязуюсь взять подрядъ по исправленію и перестройкѣ 15 мостовъ въ г. Петроковѣ, исчисленный по сметѣ въ 2,088 р. 84½ к. за сумму (здѣсь писать сумму цифрами и прописью), подвергаясь условіямъ въ торговыхъ кондиціяхъ къ ему подряду изложеннымъ.

Квитанцію казначейства на представленный временный залогъ въ количествѣ . . . руб. у сего прилагаю. Мѣсто постоянного моего жительства въ Н. писалъ въ Н. числа и мѣсяца Н. 1869 г.

(Подписать четко имя и фамилію).
Г. Петроковъ, 9 (21) Октября 1869 г.
1—3 Совѣтникъ, Либицкій.

N. D. 7518. *Кѣлецкое Губернское Правление.*

На основаніи резолюціи Г. Начальника Губерніи, Кѣлецкое Губернское Правленіе объявляетъ: что 29 Октября (10 ноября) 1869 г. будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ декларацийъ на гербовой бумагѣ 15 копѣчнаго достоинства, на поставку въ въ продолженіи 3 лѣтъ т. е. 1870/2 ежегодно по 200 а всего 600 пудовъ шерсти для Кѣлецкой тюремной придѣли, начиная съ 10 р. 85 к. за одинъ пудъ поставленной шерсти (in minas).

Затѣмъ желающіе принять на себя этотъ подрядъ, должны лично или посредствомъ почты представить Губер. Правленію въ означенный срокъ до 1 часа по полудни декларацию по ниже указаннымъ формѣ, вышета съ квалификационнымъ и гильдейнымъ свидѣтельствами и казначейскою квитанціею на внесеніе залоговъ.

Декларации не написанныя четко, съ поправками или годичными, безъ назначенныхъ квитанцій на залогъ, безъ подписи, или заключающія какія нибудь предостороженія, а наконецъ незначенныя, кургузые и представленныя по истеченіи срока т. е. послѣ 1 часа по полудни не будутъ приняты. Условія къ торгамъ могутъ быть разсмотрѣны въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія кромѣ праздничныхъ дней.

Г. Кѣльцы, 2 Октября 1869 года
1—3 Совѣтникъ, (.....).

Декларация.
Велѣдствіе опубликованія Кѣлецкаго Губернскаго Правленія отъ . . . симъ объявляю, что принимаю на себя поставку въ продолженіи 3 лѣтъ т. е. 1870/2 въ Кѣлецкую тюремную придѣлию ежегодно по 200 а всего 600 пудовъ шерсти, считая одинъ пудъ по цѣнѣ (цѣну проставить цифрами и прописью), подвергаясь всемъ условіямъ для сего подряда составленнымъ и мнѣ извѣстнымъ.

Квитанцію казначейства (N.) на внесенный залогъ въ суммѣ 600 р. с. у сего прилагаю, которую въ случаѣ неуплатки на торгахъ самъ получу, или прошу отослать такую по почтѣ въ (N.).

Постоянно проживаю въ Н., писалъ же эту декларацию въ Н., числа мѣсяца и года такого то . . .

Подписать имя и фамилію четко. Адресовать: въ Кѣлецкое Губернское Правленіе, декларация къ торгамъ на поставку шерсти въ Кѣлецкую тюрьму.

N. D. 7628. *Варшавская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что по случаю несостоявшихся 29 Сентября (11 Октября) с. г. торговъ на отдачу въ трехлѣтнее съ 1 (13) Января 1870 г. по 1 (13) Января 1873 года арендное содержаніе тарнаго сбора съ трехъ казенныхъ мостовъ на шоссейныхъ дорогахъ 1 разряда: двухъ въ Ловичскомъ Уѣздѣ на рѣкѣ Бзуръ у города Ловича, и одного въ Сохачевскомъ Уѣздѣ на рѣкѣ Бзуръ у города Сохачева, будутъ производиться 27 Октября (8 ноября) с. г. въ присутствіи сей Палаты вторичные торги на отдачу въ аренду названнаго сбора и на выше означенный срокъ.

Арендное содержаніе сихъ мостовъ предоставлено будетъ тому, кто предложитъ высшую годичную плату отъ суммъ нынѣшнихъ казенныхъ, именно: по двумъ первымъ мостамъ 860 р., и по послѣднему по 1,601 р.

Желающимъ участвовать въ означенныхъ торгахъ, обязаны подать къ дню торга 27 Октября (8 ноября) с. г. до 12 часовъ утра въ Варшавскую Казенную Палату, объявленія, по прилагаемому у сего образцу, на гербовой бумагѣ 70 копѣчнаго достоинства, выставивъ въ оныхъ прописью безъ поправокъ и подчистокъ предлагаемую арендную плату, и представивъ при томъ требуемый по закону залогъ.

Залогъ опредѣляется двухъ мѣсячною арендною платою, то есть, въ обеспечение содержанія сбора съ двухъ мостовъ у города Ловича 143 р. 33½ к. и съ моста у города Сохачева 266 р. 84 к.

Въ залогъ будутъ принимаемы наличныя деньги, закладныя листы и другія процентныя бумаги Имперіи и Царства Польскаго по установленной для залоговъ цѣнѣ. Упомянутыя Государственныя бумаги должны быть съ принадлежащими къ нимъ за неистекшее время купонами.

По окончаніи торговъ контрагентъ обязанъ будетъ дополнить залогъ соизмѣрно состоявшейся на торгахъ суммѣ.

Объявленія написанныя съ подчистками и съ отступленіемъ отъ формъ или заключающія въ себѣ какія либо условія и ограниченія, не будутъ приняты.

По вскрытіи перваго объявленія, пріемъ новыхъ предложеній прекращается. Если въ нѣкоторыхъ объявленіяхъ цѣна окажется одинаковою, то между лицами, предложившими такую цѣну, произведется изустная переторжка, до окончанія которой залоговъ не возвращаются.

Болѣе подробныя условія къ симъ торгамъ, могутъ быть разсмотрѣваемы во всякое время въ Дежурной комнатѣ Варшавской Казенной Палаты.

Образецъ объявленія.

Велѣдствіе вызова Варшавской Казенной Палаты отъ 6 Октября с. г. ниже подписавшійся житель (здѣсь объяснить мѣсто жительства, а если въ Варшавѣ, то улицу и № дома) симъ объявляю, что желаю взять въ трехъ годичное арендное содержаніе съ 1 (13) Января 1870 г. по 1 (13) Января 1873 года сборъ съ казенныхъ мостовъ, или казеннаго моста (здѣсь обозначить названіе сооруженія) за годичную плату 00 рублей прописью) на условіяхъ, какія будутъ представлены къ торгамъ.

Въ обеспечение сего представляю залогъ такой то, то есть билетъ въ суммѣ 00 руб. или наличными руб. (прописью).

Въ удостовѣреніе чего настоящее объявленіе собственноручно подписую.

Написать имя и фамилію, мѣсто отъ куда писано, число мѣсяцъ и годъ).

Warszawska Izba Skarbowa podaje do powszechnej wiadomości, że z powodu, iż wyznaczona na dzień 29 Września (11 października) r. b. licytacja na wydzierżawienie na lat trzy, mianowicie: od dnia 1 (13) Stycznia

nia 1870 r., do dnia 1 (13) Stycznia 1873 r. dochodu z trzech mostów rządowych na drogach bitych 1-go rzędu, dwóch w powiecie Łowickim na rzece Bzurze pod miastem Łowiczem, i jednego w powiecie Sochaczewskim na tejże rzece pod miastem Sochaczewem nie przyszła do skutku, odbyta została w dniu 27 Października (8 Listopada) r. b. w biurze Warszawskiej Izby Skarbowej nowa licytacja na wydzierżawienie wyżej rzeczonych dochodów na czas powyżej oznaczony.

Dzierżawa dochodu z wymienionych mostów, oddana będzie temu licytantowi, który postąpi najwyżej roczną opłatę, nad sumy oszacowane do tej dzierżawy przez Skarb, a mianowicie:

Z dwóch pierwszych mostów r. 860, a z ostatniego r. 1,601.

Mający zatem chęć ubiegania się o dzierżawę dochodu z rzeczonych mostów, obowiązani są w dniu licytacji 27 Października (8 Listopada) r. b. do godziny 12 przed południem, złożyć deklarację w Warszawskiej Izbie skarbowej według domieszczonego wzoru, na stempli ceny kop. 70, wyrażający w nich literami i z poprawkami i skrobami, zadeklarowaną roczną dzierżawą opłatę, z dołączeniem wymaganego przepisami wadium.

Wysokość rzeczonych wadium, odpowiadać powinna dwóm miesięcznym ratom dzierżawnym, dotąd opłaconym, to jest:

a) do dzierżawy dwóch mostów pod Łowiczem r. 143 k. 33 1/2;
b) do dzierżawy mostu pod Sochaczewem r. 266 k. 34.

Vadium to może być złożone w gotówkę, w listach zastawnych, lub innych papierach procentowych Cesarstwa i Królestwa, z właściwymi bieżącymi kuponami.

Utrzymujący się przy dzierżawie, obowiązany złożone vadium skompletować, do wysokości wyrównującej, dwóm ratom miesięcznym, postąpienie dzierżawy.

Deklaracje nie poług wzoru napisane, obejmujące jakiekolwiek warunki i zastrzeżenia, a także skrobane, lub poprawiane, nie będą przyjęte. Po otworzeniu pierwszej deklaracji, przyjmowanie nowych deklaracji ustaje. Gdyby w dwóch lub więcej deklaracjach, podane były równe zupełnie oferty, w takim razie między osobami jednakowo ofertującymi sumy, odbędzie się głosna licytacja do ukończenia której złożone vadium zatrzymane zostanie.

Szczegółowe warunki tej licytacji, mogą być przejrane każdego czasu, w biurze Warszawskiej Izby Skarbowej.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Warszawskiej Izby Skarbowej z dnia 6 Października r. b. niżej podpisanym mieszkańcem (tu wypisać miejsce zamieszkania, a jeśli w Warszawie ulicę i Nr. domu) podaje niniejszą deklarację, iż podejmuje się trzyletniej dzierżawy, poczynając od dnia 1 (13) Stycznia 1870 r. do dnia 1 (13) Stycznia 1873 r., dochodu z dwóch mostów vel z mostu (tu wypisać miejsce w którym most lub mosty egzystują) za sumę roczną rs. NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim warunkom licytacyjnym.

Na pewno do utrzymania warunków, składam vadium w bilety skarbowe w ilości NN, albo gotówką w ilości NN. (wypisać literami).

W dowód czego, niniejszą deklarację właściwie podpisałem.

(Tu wypisać imię i nazwisko, miejsce w którym deklaracja była pisana, dzień, miesiąc i rok).

Warszawa, 6 października 1869 roku.
Naczelnik Oddziału,
2-3 Malczukiewicz

N. D. 7905. Radomska Kазенная Палата.

Самъ объявляется во всеобщее свѣдѣніе, что 17 (29) Октября въ 12 часовъ дня въ Радомской Казенной Палатѣ будутъ производиться публичные торги (in massa) на поставку 4,300 мѣшковъ для Миншевскаго солончанаго магазина, начиная съ двадцати пяти коп. за мѣшокъ. Мѣшки должны имѣть длину одинъ аршинъ, ширину четыре вершка (1 арш. 9 верш.), ширины четыре вершка (1 арш. 9 верш.) и сданы въ Миншевскій солончанаго магазина Подзарицкаго 5-го Акцизнаго Округа не позже трехъ недѣль по окончаніи торга.

Мелочные участники въ торгахъ обязаны представить Казенной Палатѣ, при вѣдѣніи торговъ, предварительный залогъ, составляющій десятую часть оценочной суммы, отъ которой будутъ начаты торги, наличными деньгами или процентными бумагами причисленными на основаніи существовавшихъ постановленій изъ залога, или при себѣ сдѣлательство на право мелочной торговли, предѣланное 40 ст. Высочайше утвержденнаго въ 9-ой день Февраля 1865 года, и ложеніе о номиналахъ за право торговли и промѣловъ.

Въслѣдствіе такъ и свѣдѣтельство не удовлетворяющія на торгахъ будутъ немедленно по окончаніи торговъ возвращены. Подробности условій торговъ и образецъ

холста, изъ котораго должны быть приготовлены мѣшки, могутъ быть пересматриваемы въ канцеляріи Радомской Казенной Палаты ежедневно исключая праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Радомъ, Октября 13 дня 1869 года.
1-3 Управляющій, Петровъ.

N. D. 7906. Радомская Казенная Палата.

Объявляется, что въ присутствіи ея 10 (22) Октября сего 1869 года въ 12 часовъ утра будутъ производиться съѣданные торги на продажу ниже сѣдующихъ мелкихъ казенныхъ оброчныхъ статей:

I. Въ Радомской Казенной Палатѣ

II. жецкаго Уѣзда.

1. Мельничной усадьбы въ селеніи Малишино, стоимость строеній 260 руб.; пространство земли 45 мор. 150 прен., цѣна для продажи 2,413 руб. 80 коп.

2. Войтовство Липы, стоимость строеній 1,060 руб.; пространство земли 108 мор. 15 прен., цѣна для продажи 3,128 р. 70 коп.

3. Мельница и тѣсноплъны въ городѣ Илжа, стоимость строеній 1,250 р.; цѣна для продажи 12,967 р. 40 коп.

4. Фольварка Замокъ Илжа, стоимость строеній 950 р.; пространство земли 132 м. 167 пр., цѣна для продажи 3,060 руб.

5. Постоялаго дома въ мѣстечкѣ Вонхоцкѣ, стоимость строеній 1,129 руб.; цѣна для продажи 1,129 руб.

6. Постоялаго дома въ мѣстечкѣ Солицѣ, стоимость строеній 1,632 руб.; цѣна для продажи 1,632 руб.

II. Въ Сандомирскомъ Уѣздѣ

Управленіи.

Сандомирскаго Уѣзда.

7. Плана въ гор. Сандомирѣ, пространство земли 60 пр., цѣна для продажи 68 руб.

На условіяхъ припечатанныхъ въ №№ 192, 198 и 203 Варшавскаго Дневника и въ №№ 35, 36 и 37 Радомскихъ Губернскихъ Вѣдомостей за 1869 г., подробности, которыя могутъ быть разсматриваемы во всякое время, кромѣ воскресныхъ и табельныхъ дней въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Радомской Казенной Палаты и въ канцеляріи Уѣздномъ Управленіи Радомской Губерніи.

Г. Радомъ, Октября 14 дня 1869 года.
Управляющій, Петровъ.
1-3 Асесоръ, Вышковскій.

N. D. 7939. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 11 (23) Listopada roku bieżącego o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in plus przez opieczetowane deklaracje, na jednoroczne to jest od d. 20 Grudnia (1 Stycznia) 1869/70 r. do tegoż dnia i mca 1870/71 roku wydierżawienie posesji Nr. 164 w Pradze przy ulicy Targowej położonej na rzecz zaległych podatków zajętej, od sumy dzierżawnej na rs. 854 ustanowionej, w warunkach zamieszczonych i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobienia poprawek i przekreśleń, wypiszą postąpienie przez siebie sumę dzierżawną.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy głównej ekonomicznej miasta Warszawy, na złożone w tejże wadium w ilości rs. 86 i na koszt ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Blizsze warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzania w Wydziale administracyjnym każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia ... podaje niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się zadzierżawić posesję Nr. 164 w Pradze przy ulicy Targowej położoną na rok jeden to jest od d. 20 Grudnia (1 Stycznia) 1869/70 do tegoż dnia i mca 1870/71 r. ofertując za takową dzierżawę rs. N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonych.

Kwit na złożone w kasie Głównej ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 86 i na koszt ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)
Warszawa d. 16 (28) Października 1869 r.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jeneral-Major, Witkowski.
1-3 Naczelnik Kancelarii, Zdzitowiecki.

N. D. 7602. Magistrat Miasta Warszawy.
Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 28 Października (9 Listopada) r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sal-

posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczetowane deklaracje, na dostawę w roku 1870 dla Warszawskiej straży ogniowej lin do wycierania kominów sztuk 120, sztuka od rubli pięciu kopiejek czterdziestu pięciu.

Każda lina ma mieć długości sążni 36.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dostawę mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczetowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobienia, poprawek i przekreśleń wypiszą jaki odstępują procent od ceny powyżej i w warunkach poszczególnionej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże wadium w ilości rs. 110 i na koszt ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Blizsze warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzania w Wydziale administracyjnym, każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia ... podaje niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawę na rok 1870 dla Warszawskiej straży ogniowej lin do wycierania kominów sztuk 120, każda obejmować mająca długości sążni 36, sztukę po rs. 5 kop. 45 wyrażnie rubli pięć kopiejek czterdziestu pięć, odstępuję od takowej procentów NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonych.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej m. Warszawy vadium w ilości rs. 110 i na koszt ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie w NN. pisałem dnia NN.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)
Warszawa d. 4 (16) Października 1869 r.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jeneral-Major Witkowski.
3-3 Naczelnik Kancelarii, Zdzitowiecki.

N. D. 7601. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 28 Października (9 Listopada) r. b. o godzinie 11-ej w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczetowane deklaracje, na przebudowanie i postawienie na nowo części parkanu drewnianego przy cmentarzu Powązkowskim, o sumy wykazem kosztów na rs. 1,652 kop. 46, wyrażnie na rubli srebrnym tysiąc sześćset pięćdziesiąt dwa kopiejek czterdziestu sześć obłożonej, w warunkach zamieszczonych i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębiorstwo, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobienia, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od sumy wykazemu kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy, na złożone w tejże wadium w ilości rs. 166 i na koszt ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Blizsze warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzania w Wydziale administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia ... podaje niniejszą deklarację, iż podejmuję się przebudowanie i postawienie na nowo części parkanu drewnianego przy cmentarzu Powązkowskim, za sumę anszlagową wynoszącą rub. sr. 1,652 kop. 46 (wypisać literami) i odstępuję od takowej procentów N. N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonych.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 166 i na koszt ogłoszenia rs. 10, przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).
Warszawa d. 4 (16) Października 1869 r.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jeneral-Major, Witkowski.
Naczelnik Kancelarii, Zdzitowiecki.

N. D. 7938. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 11 (23) Listopada r. b. o godzinie 11 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in plus przez opieczetowane deklaracje na jednoroczne, to jest od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1869/70, do tegoż dnia i miesiąca 1870/71 r. wydierżawienie posesji Nr. 2645 i 2646 w Warszawie przy ulicy Marjensztat po-

łożonej, na rzecz zaległych podatków zajętych, od sumy dzierżawnej na rs. 1,500 ustanowionej, w warunkach zamieszczonych i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobienia, poprawek i przekreśleń, wypiszą postąpienie przez siebie sumę dzierżawną.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy głównej ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże wadium w ilości rs. 150 i na koszt ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Blizsze warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzania w Wydziale administracyjnym, każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia ... podaje niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się zadzierżawić posesję Nr. 2645 i 2646 w Warszawie przy ulicy Marjensztat położoną na rok jeden, to jest od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1869/70 r., do tegoż dnia i miesiąca 1870/71 r., ofertując się za takową dzierżawę rs. N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonych.

Kwit kasy na złożone w kasie głównej ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 150 i na koszt ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. N. pisałem dnia N. N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)
Warszawa dnia 16 (28) Października 1869 roku.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jeneral-Major, Witkowski.
Naczelnik Kancelarii, Zdzitowiecki.

N. D. 7978. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 12 (24) Listopada r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczetowane deklaracje, na dostawę r. 1870 wyrobów szmuklerskich, rękawicznich, czapniczych i t. p.:

A. Dla warszawskiej straży policyjnej.
1. Sznurka do świstawek sztuk 1,060 sztuk od kop. sr. jednej i dwadzieścia trzy setnych.

2. Sznurków oranżowych do rewolwerów sztuk 1,040 sztuka od kop. sr. dwadzieścia i pięćdziesiąt setnych.

3. Halszteków z sukna ciemno zielonego sztuk 2,120 sztuka od kop. sr. trzynastu i dziewięćdziesiąt cztery setnych.

4. Rękawiczek zamkowych par 1,040 para od kop. sr. sześćdziesięciu dziewięciu i siedemdziesięciu setnych.

5. Czapek z sukna ciemno zielonego sztuk 1,060 z których 210 z srebrną oficerską pętlą, a 850 sztuk z pętlą oranżową taśmą, sztuka od kop. sr. dziewięćdziesięciu osmiu i czterdziestu setnych.

6. Pętlę z galonu srebrnego galonu kutego szer. kości pół werszka z obłożeniem takimże galonem szerokości 1/4 werszka do kofierza i rękawów i mundurów par 210 para od rs. jednego kop. sześćdziesięciu czterech.

7. Sznurka srebrnego arszynów 472 werszków 8, arszyn od kop. sr. trzydziestu dwóch i ośmdziesięciu setnych.

8. Sznurka oranżowego arszynów 1,440 werszków 12, arszyn od kop. sr. czterech i dziesięciu setnych.

9. Galonu srebrnego kawalerskiego szerokości na dwa palce arszynów 13, arszyn od rs. jednego kop. dziesięć i siedemdziesiąt setnych.

10. Galonu srebrnego kawalerskiego arszynów 15 werszków 15, arszyn od kop. sr. siedemdziesięciu siedmiu i dziewięćdziesiąt setnych.

11. Galonu srebrnego kawalerskiego szerokość na palec arszynów 79 werszków 11, arszyn od k. sr. pięćdziesięciu siedmiu i czterdziestu setnych.

12. Galonu złotego arszynów 22 werszków 5, arszyn od kop. sr. sześćdziesięciu jeden i pół.

13. Basonu czyli złotej taśmy z czarną w pośrodku nitką szerokości 4 1/2 werszka arszynów 93 werszków 12, arszyn od kop. sr. sześciu i pięćdziesięciu setnych.

14. Basonu czyli złotej taśmy szerokości 1/4 werszka arszynów 112 werszków 8, arszyn od kop. sr. trzech i dwadzieścia osm setnych.

15. Basonu czyli białej taśmy w pośrodku z niebieską nitką szerokości 4 1/2 werszka arszynów 91 werszków 4, arszyn od kop. sr. czterech i dziesięciu setnych.

16. Basonu czyli białej taśmy szerokości 1/4 werszka, arszynów 109 werszków 8, arszyn od kop. sr. dwóch i czterdziestu sześciu setnych.

17. Taśmy złotej kamelarewej na naszywkę arszynów 531 werszków 4, arszyn od kop. sr. ośmiu i dwadzieścia setnych.

